

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องโครงสร้างภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าวโดยพิจารณาตามหน้าที่ของพาดหัวข่าว และความซับซ้อนของโครงสร้างพาดหัวข่าวก็พาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ จากหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์และหลักการพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ
 - โครงสร้างภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าว (Headline Structures)
 - หน้าที่ของพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ (Functional Headlines Types)
 - ความซับซ้อนของโครงสร้างพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ (Complexity in Headlines)
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ

หนังสือพิมพ์และหลักการพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ

ความหมายของหนังสือพิมพ์

ชีเฮน (Sheehan, 1974 อ้างถึงใน สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539, หน้า 7) ได้ให้คำสันนิษฐานคำว่า “NEWS” มาจากภาษาละตินว่า “Nova” ตามความหมายดั้งเดิมหมายความว่า “สิ่งใหม่ ๆ” (New Things) ต่อมาคำ ๆ นี้ ถูกนำไปใช้ในความหมายว่า “ข่าวใหม่ ๆ” (New Tidings) ซึ่งแฝงนัยของคำว่า “การสื่อสาร” (Communication) ไว้อย่างชัดเจน โดยสามารถตีความได้ว่า หนังสือพิมพ์คือหนังสือที่มีเนื้อหาที่ต้องการจะบอกข่าวเป็นจุดประสงค์สำคัญ

พานธ (Paneth, 1983 อ้างถึงใน สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539, หน้า 7) ได้ให้ความเห็นว่าหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวสารและการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน คอลัมน์ต่าง ๆ รวมทั้งสาระบันเทิงและส่วนที่เป็นโฆษณา

ฟีเธอร์ (Feather, 1994 อ้างถึงใน สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539, หน้า 7) กล่าวถึงความหมายของหนังสือพิมพ์ว่า หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่ตีพิมพ์เป็นประจำ เป็นรายวัน หรือ รายสัปดาห์ โดยมีหน้าที่หลักในการเสนอเหตุการณ์ปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุป หนังสือพิมพ์จึงหมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีวาระการออกเป็นประจำ คืออาจเป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ มีเนื้อหาที่มุ่งเสนอข่าวสาร การวิเคราะห์วิจารณ์เหตุการณ์ปัจจุบัน สารความรู้ในวิชาการแขนงต่าง ๆ ตลอดจนสาระบันเทิง และโฆษณาบริการต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม เมื่อกล่าวถึง “หนังสือพิมพ์” ส่วนใหญ่จะหมายถึง หนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการเสนอเนื้อหาสาระ และตัวอย่างต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหนังสือพิมพ์รายวัน

ส่วนประกอบของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ

หากเปรียบเทียบหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จะพบว่ามีส่วนประกอบคล้ายคลึงกัน โดยประกอบด้วย 6 ส่วน (วิวัฒน์ ใจเที่ยง, 2539, หน้า 5) ดังต่อไปนี้

1. ข่าว (News Story) คือรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประจำวัน เป็นการรายงานข้อเท็จจริงให้ผู้อ่านทราบ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ข่าวหนัก (Hard News) หมายถึง ข่าวที่รายงานเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจใกล้ตัว และมีผลกระทบต่อสังคม เช่น ข่าวการก่อวินาศกรรม ข่าวการประกาศลดราคาน้ำมัน เป็นต้น

1.2 ข่าวเบา (Soft News) หมายถึง ข่าวสาระบันเทิงหรือข่าวไม่เร่งด่วนที่จะต้องรายงานให้ผู้อ่านรับทราบ เช่น ข่าวนันทนาการ ข่าวกีฬา เป็นต้น

2. บทความ (Article) เป็นข้อเขียนที่เป็นข้อเท็จจริง บางครั้งอาจเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนแฝงไปด้วย โดยเป็นเรื่องที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น

3. สารคดี (Feature) เป็นบทความที่ลงพิมพ์เป็นครั้งคราว โดยผู้เขียนนำข้อเท็จจริงมาปรุงแต่งให้น่าสนใจขึ้น

4. บทบรรณาธิการ (Editorial) เป็นข้อเขียนที่แสดงจุดยืนของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นที่มีต่อเหตุการณ์ที่น่าสนใจในขณะนั้น

5. บทวิจารณ์ (Review) เป็นข้อเขียนที่วิจารณ์หนังสือ คนตรี และกีฬา โดยมีลักษณะเป็นการให้ข้อมูล

6. คอลัมน์ประจำ (Column) คือ ข้อเขียนที่ตีพิมพ์เป็นประจำ มีนักเขียนประจำ (Columnist) และประจำอยู่หน้าเดิม

ข่าว

นิยามของข่าว

วอร์เรนและคณะ (Warren et al., 1980 อ้างถึงใน สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539, หน้า 141) ได้สรุปสาระของข่าวว่า ข่าว คือ เหตุการณ์ที่ผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าวสื่อผ่านไปถึงสาธารณชน ดังคำกล่าวที่ว่า “ไฟไหม้ป่าจะยังไม่เป็นข่าวจนกว่าจะมีคนรายงาน”

ชาร์ล (Charles, 1985 อ้างถึงใน สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539, หน้า 141) ให้คำอธิบายว่า ข่าวนั้นมีสมมุติฐานมาจากทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น ที่มีความสำคัญเพียงพอที่ดึงดูดความสนใจของผู้คนทั้งหลาย

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ (2539, หน้า 141) กล่าวว่า ข่าวคือการรายงานเหตุการณ์ที่นักข่าวและบรรณาธิการได้พิจารณาและเชื่อมั่นว่าเหตุการณ์ดังกล่าวจะเป็นที่สนใจของผู้รับสารส่วนใหญ่

กล่าวโดยสรุป ข่าวคือการรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นที่สนใจของผู้อ่านหรือผู้ที่ต้องการบริโภคข่าวนั้น

เนื่องด้วยข่าวมีหลายประเภท งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะข่าวกีฬา เพื่อให้การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องมีความชัดเจนขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอเนื้อหาในส่วนของรายละเอียดของข่าวกีฬาอันมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

ข่าวกีฬา

ความสำคัญของการกีฬา

กีฬา (sports) เป็นคำที่คัดลอกมาจาก disport แปลว่า เล่น สนุก หรือทำให้เพลิดเพลิน ณ ที่ใดที่หนึ่ง และการปฏิบัติการใด ๆ ที่เป็นไปเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อออกกำลังกายหรือฝึกหัดร่างกายและจิตใจให้มีลักษณะในการเล่นนั้น ๆ ภายใตกฎ กติกา เนื้อหาและขอบเขตของเวลาที่กำหนด ก็เรียกว่ากีฬาทั้งสิ้น (สุนิษฐา ยอดชีวัน 2535, หน้า 2)

ในกฎบัตรระหว่างประเทศ ด้านพลศึกษาและการกีฬาขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) มีนโยบายให้ประเทศต่าง ๆ ปลูกฝังค่านิยมเบื้องต้นด้านพลศึกษาและการกีฬา เพื่อให้เยาวชนพัฒนาไปสู่ความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบ และมีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับสื่อมวลชน มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมพลศึกษาและการกีฬา ดังนี้

1. สื่อมวลชน มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการช่วยเหลือส่งเสริมพลศึกษาและการกีฬา เพื่อพัฒนาคุณค่าด้านจริยธรรมและมนุษยธรรมให้เกิดขึ้นกับสังคม
2. บุคคลในวงการพลศึกษา และการกีฬา และสื่อมวลชนควรร่วมมือกันส่งเสริมการพลศึกษาและการกีฬาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น รวมทั้งให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้การฝึกอบรมผู้สื่อข่าวจึงควรแพร่ความรู้ด้านพลศึกษาและการกีฬาไว้ด้วย

สุนิษฐา ยอดชีวัน (2535, หน้า 15) กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรมด้านการกีฬาจำเป็นต้องอาศัยสื่อมวลชน เพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชน ซึ่งหน้าที่หลักของสื่อมวลชน ดังกล่าวนี้นี้จะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ที่กำหนดให้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือหลักในการถ่ายทอดข่าวสารเทคโนโลยี และช่วยปลุกกระดมให้ประชาชนมีจิตสำนึกของการพัฒนา รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการส่งข่าวสาร

ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวาง สื่อต่าง ๆ จึงหันมาเสนอเนื้อหาของข่าวกีฬามากขึ้น อีกทั้งเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความเจริญก้าวหน้า ข้อมูลข่าวสารกีฬาจึงมีเพิ่มมากขึ้น โดยมีการนำเสนอมาจากทั่วทุกมุมโลกในระยะเวลาที่รวดเร็ว รวมทั้งภาคธุรกิจเอกชนที่หันมาให้ความสนใจในธุรกิจการกีฬามากขึ้น ประชาชนจึงมีโอกาสดูรับข่าวสารการกีฬาอย่างเต็มที่

กีฬาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทุกคนควรต้องให้ความสำคัญ เพราะกีฬาเป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมสร้างสุขภาพ ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต ทำให้ชีวิตมีความสุข มีความสมบูรณ์ ภาครัฐและภาคเอกชนจึงควรต้องมีส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนสนใจ มีความรู้ความเข้าใจ และรักที่จะอ่านข่าวกีฬา คู่มือ และเล่นกีฬา

ลักษณะเฉพาะของข่าวกีฬา

จรัสศรี นิลรัตน์ (2540, หน้า 23-25) กล่าวว่า ข่าวกีฬาแทบทุกประเภทในหนังสือพิมพ์จัดเป็นข่าวที่คนไทยในปัจจุบันให้ความสนใจอ่านมากขึ้นเป็นลำดับ หนังสือพิมพ์จึงจัดเนื้อที่เพื่อเสนอข่าวกีฬาแยกส่วนจากข่าวประเภทอื่น หน้าข่าวกีฬาจึงเป็นหน้าที่เรียกความสนใจจากผู้อ่านที่ชอบกีฬาเป็นพิเศษ แต่สำหรับผู้่านทั่วไป ข่าวกีฬาที่เรียกความสนใจได้เช่นเดียวกัน เนื่องด้วยลักษณะเฉพาะของข่าวกีฬา

สุนิษฐา ยอดชีวัน (2535, หน้า 7-10) กล่าวถึงข่าวกีฬาว่ามีลักษณะเหมือนกับข่าวอื่น ๆ ตรงที่เป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่สดทันสมัย แต่ข่าวกีฬาก็มีลักษณะเฉพาะ ดังนี้

1. การเลือกเสนอเนื้อหา แม้การเสนอข่าวกีฬาจะเป็นการรายงานเหตุการณ์เกี่ยวกับวงการกีฬาทั้งหมด แต่ในทางปฏิบัติจริง ผู้สื่อข่าวต้องพยายามเสาะหาเรื่องราวที่ทำให้ผู้อ่านสนใจ ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างความสนุกสนาน ดึงดูดใจ ไม่มีข้อจำกัดด้านประเด็นข่าวและแหล่งข่าว โดยผู้สื่อข่าวอาจนำเสนอได้หลายประเด็น ไม่จำเป็นต้องเจาะเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกีฬา เท่านั้น นอกจากนั้นในแต่ละประเทศเอง ให้ความสนใจต่อการเลือกเสนอข่าวกีฬาแตกต่างกัน เพราะปัจจัยหลายอย่าง ส่งผลให้ประชาชนนิยมกีฬาแตกต่างกัน และสื่อมวลชนก็จะเลือกเสนอ ข่าวกีฬาอันเป็นที่นิยมในประเทศของตนก่อนข่าวกีฬาอื่น ๆ

2. การนำเสนอเนื้อหาของข่าวที่มีลักษณะเป็นวงจร กล่าวคือ การจัดแข่งขันกีฬาต่าง ๆ มักจัดเป็นประจำเป็นซ้ำ ๆ กันทุกปี ซึ่งการนำเสนอจะมีลักษณะเป็นขั้นตอนเหมือนปีที่ผ่านมาต่างจากข่าวอื่น ๆ ที่มักจะเกิดขึ้นทันทีทันใด

3. ลักษณะเฉพาะด้านผู้อ่าน ซึ่งสังเกตได้ว่าไม่เพียงแต่ผู้ชายเท่านั้นที่ติดตามอ่านข่าวกีฬา ผู้หญิงและเด็กก็เช่นกันที่ติดตามข่าวสารความเป็นไปของทีมที่ชอบ (Harriss, Leither, & Johnson, 1981, p. 389) บุคคลที่อ่านข่าวกีฬาประจำมักเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพร่าเริง ไม่ชอบ

ความเครียด เพราะอ่านแล้วไม่ต้องวิเคราะห์เรื่องผลกระทบดังเช่นข่าวเศรษฐกิจการเมือง เพียงแต่เก็บประเด็นข่าวบางเรื่องไว้ติดตามความคืบหน้าในฉบับต่อไป

4. ลักษณะเฉพาะด้านลีลาการเขียน ข่าวส่วนใหญ่เป็นการรายงานเหตุการณ์ข้อเท็จจริง ขณะเดียวกันก็เป็นข่าวที่มีลีลาการเคลื่อนไหว (action story) กล่าวคือมีลักษณะการเกิดเหตุการณ์ที่น่าสนใจ เป็นรายงานเหตุการณ์ (event) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอาการเคลื่อนไหวที่ตื่นเต้นเร้าใจ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับลีลาของข่าว และกระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน ทั้งให้ความบันเทิงไปในเวลาเดียวกัน การเขียนข่าวจึงต้องบรรยายให้ละเอียดอย่างมีสีสัน (colourful) ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการเกิดภาพพจน์ เหมือนได้ไปชมการแข่งขันในสนามจริง ๆ การเขียนข่าวก็หาอย่างมีสีสันนั้น ภาษาที่ใช้ต้องเข้าใจง่าย รื่นหู ขณะเดียวกันในทางปฏิบัติก็มีความแตกต่างจากการใช้ภาษาในข่าวอื่น ๆ คือ มีการสร้างคำสมญานาม วลีใหม่ ๆ ตลอดจนนำศัพท์ในวงการกีฬามาใช้ สร้างอารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจ ทั้งนี้ มักพบว่าผู้สื่อข่าวกีฬา มักใส่อารมณ์ความรู้สึกของตนเองลงไปในข่าวด้วย เพื่อให้ผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมยิ่งขึ้น ทั้งนี้คงเป็นเพราะข่าวกีฬาเป็นข่าวที่มุ่งเน้นความบันเทิง ผู้ตกเป็นข่าวและผู้อ่านไม่ถือสาหาความ หรือเคร่งเครียดกับข่าวนัก

แฮร์ริสและคณะ (Harriss et al., 1981, pp. 388-392) ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้สื่อข่าวกีฬา เช่น ภาษาและลีลาในการเขียนข่าวกีฬาเป็นการท้าทายความสามารถและทำให้ผู้เขียนข่าวมีอิสระอย่างเต็มที่ ที่จะใช้ภาษาเพื่อบรรยายซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนข่าวประเภทอื่นไม่สามารถปฏิบัติได้ นอกจากนั้นการเขียนข่าวกีฬาที่ดีจะต้องเขียนอย่างมีพลัง แต่ก็ไม่ได้เขียนเกินขอบเขตความเป็นจริง นักเขียนข่าวกีฬา ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษามากแต่ก็ต้องเคร่งครัดต่อกฎไวยากรณ์ ผู้เขียนข่าวกีฬาสามารถใช้ลูกเล่นทางภาษา เช่น ใช้คำตลาด คำอุปมาอุปไมย ในขณะที่เป็นข้อห้ามแก่ผู้เขียนข่าวประเภทอื่น แต่ลูกเล่นทางภาษาที่ใช้ก็ต้องควบคุมให้อยู่ในขอบเขตและมีความยุติธรรมต่อทีมแข่งขัน แต่ก็จะต้องไม่ใช่คำศัพท์เทคนิคกีฬาบรรยายจนผู้อ่านไม่เข้าใจ

กล่าวโดยสรุป ข่าวกีฬาแตกต่างจากข่าวประเภทอื่นตรงที่ข่าวกีฬาสามารถใช้ภาษาที่มีลีลาการเขียนบรรยายข่าว โดยการสรรหาคำศัพท์ที่มีความหมาย มีพลังในการถ่ายทอด สร้างความเร้าใจตื่นเต้นให้กับผู้อ่าน ในขณะที่ข่าวประเภทอื่นไม่สามารถทำได้ แต่อย่างไรก็ตามศัพท์ที่ใช้ควรต้องเป็นศัพท์ที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ไม่ควรใช้ศัพท์เฉพาะหรือศัพท์เทคนิคมากจนผู้อ่านไม่เข้าใจ

ลักษณะการสื่อข่าวกีฬา

การสื่อข่าวกีฬามี 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การสื่อข่าวกีฬาล่วงหน้าหรือก่อนเหตุการณ์ และการสื่อข่าวกีฬาตามหลังเหตุการณ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2530, หน้า 188)

1. การสื่อข่าวกีฬาล่วงหน้าหรือก่อนเหตุการณ์ ผู้สื่อข่าวจะต้องพยายามให้ข้อมูลเหล่านี้กับผู้อ่านมากที่สุด เช่น ความสำคัญของการเล่นหรือการแข่งขัน วิเคราะห์วิจารณ์การเล่นที่อาจจะ

ความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม รวบรวมสถิติในครั้งที่ผ่านมา วิเคราะห์เปรียบเทียบการเล่นกับคู่แข่งที่ผ่านมา ภูมิอากาศ และสถานการณ์ทางธรรมชาติจะมีผลกระทบต่อการเล่นมากน้อยอย่างไร ระบบการเล่นของแต่ละทีม ความเด่นของนักกีฬา หรือสภาพแวดล้อมด้านอื่น ๆ ได้แก่ ผู้ชม กองเชียร์ เป็นต้น

การเขียนข่าวกีฬาล่วงหน้าอาจจะเขียนได้หลายแบบ เช่น

– การเขียนข่าวแบบตรงไปตรงมา (Straight News Reporting) ผู้สื่อข่าวจะต้องเสนอข้อเท็จจริงของการแข่งขันที่จะมีแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

– การเขียนข่าวแบบให้ภูมิหลัง (Background Reporting) ผู้สื่อข่าวจะต้องให้ผู้อ่านได้ทราบถึงความเป็นมาของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับแต้มคะแนน กลวิธีการเล่น การเขียนข่าวแบบนี้ ผู้สื่อข่าวยังสามารถเลือกใช้คำเพื่อให้ข่าวมีชีวิตชีวา และมีความสนุกสนานมากกว่าการเขียนข่าวในแบบแรก

– การเขียนข่าวแบบมีการทำนายล่วงหน้า (Preliminaries) ผู้สื่อข่าวจะต้องไม่เขียนด้วยความอคติหรือความลำเอียง แต่จะต้องเขียนด้วยความรู้สึกลึกซึ้งที่คิดว่าน่าจะเป็นไปได้ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่เป็นจริงที่ผ่านมาหรือจากการวิเคราะห์วิจัยหรือสังเกตการณ์ ผู้สื่อข่าวจะสามารถทำนายการแข่งขันแต่ละครั้งได้โดยการเปรียบเทียบการเล่นของแต่ละทีมในการแข่งขันที่ผ่านมาหลาย ๆ ครั้ง

2. การสื่อข่าวกีฬาตามหลังเหตุการณ์ การเขียนข่าวแบบนี้จะเป็นการเขียนข่าวแบบปริมาตรหัวกลับ ความน่าเชื่อถือของเรื่องจะบอกรายละเอียดเกี่ยวกับทีมผู้เล่น เวลา สถานที่ที่แข่งขัน นอกจากนั้น ผู้สื่อข่าวจะต้องรายงานความสำคัญดังต่อไปนี้

- ผลการแข่งขัน ใครเป็นผู้ชนะ และชนะด้วยคะแนนเท่าไร
- ความสำคัญของผลการแข่งขัน เช่น ผู้ครองแชมป์สามารถรักษาตำแหน่งของตนเองได้หรือไม่

หรือไม่ว่า

- รายงานช่วงเวลาที่ดีเด่นของการแข่งขัน โดยเฉพาะนาทีสุดท้ายของการแข่งขัน
- เปรียบเทียบการเล่นของแต่ละทีม
- รายงานผู้เล่นที่ดีเด่น ว่ามีใครบ้างและมีวิธีเอาชนะคู่แข่งได้อย่างไร
- รายงานดินฟ้าอากาศ และสิ่งแวดลอม ซึ่งมีผลกระทบต่อการแข่งขัน
- ผู้คนที่เข้าชมการแข่งขันว่ามีมากน้อยอย่างไร

เมนเชอร์ (Mencher, 1991, p. 484) กล่าวถึงการสื่อข่าวกีฬาว่า ปัจจุบันประเด็นที่รายงานได้หมายรวมถึง ประเด็นการใช้สารกระตุ้นของนักกีฬา หรือการที่ซื้อนักกีฬาร่วมทีม ส่วนในการเขียนเนื้อหาของเรื่องนั้น ผู้สื่อข่าวจะต้องให้ความสำคัญและความสนใจ โดยต้องอธิบายถึง

การแข่งขันว่าแต่ละฝ่ายชนะหรือแพ้ได้อย่างไร อธิบายถึงวิธีการเล่นของแต่ละฝ่าย รวมทั้งรายงานผลการแข่งขัน ผู้สื่อข่าวจะต้องเขียนด้วยความละเอียด รอบคอบ และง่ายต่อการอ่านและทำความเข้าใจ

กล่าวโดยสรุป การสื่อข่าวกีฬา สามารถสื่อข่าวและนำเสนอได้ทั้งก่อนและหลังการแข่งขันกีฬานั้น โดยก่อนการแข่งขันจะนำเสนอเพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบข้อมูลก่อนการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมทีม ผู้เล่น การวิเคราะห์วิจารณ์ ทำนายผล หรือข้อมูลอื่น ๆ ส่วนการเสนอข่าวหลังการแข่งขันนั้นก็เพื่อรายงานผลการแข่งขันกีฬา รวมทั้งบรรยากาศ การเปรียบเทียบการเล่นและอื่น ๆ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างพาดหัวข่าวกีฬาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะการสื่อข่าวทั้งก่อนและหลังการแข่งขันด้วยเช่นกัน

หลังจากที่ได้เสนอลักษณะของข่าวกีฬา รวมถึงรายละเอียดต่าง ๆ แล้ว ผู้วิจัยจะกล่าวถึงโครงสร้างของข่าว ซึ่งข่าวทุกประเภทล้วนแล้วแต่มีโครงสร้างเหมือนกันทั้งสิ้น อันได้แก่

โครงสร้างของข่าวภาษาอังกฤษ

ครุณี หิรัญรักษ์ (2530, หน้า 46-53) อธิบายส่วนประกอบของข่าวไว้ว่า ตามหลักสากลข่าวประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

1. พาดหัวข่าว (headline) เป็นส่วนดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน โดยใช้คำหรือข้อความที่สะดุดตาชวนคิดตามและเป็นส่วนให้สาระสำคัญของข่าว
2. ความนำ (lead) เป็นส่วนรวมประเด็นสำคัญของข่าวว่าเกี่ยวกับอะไร ส่วนมากจะเขียนเป็นแบบสรุปใจความของเรื่องโดยตอบคำถาม 5 W's และ H คือ Who, What, When, Where, Why, and How

3. ส่วนเชื่อม (neck) เป็นส่วนสำคัญรองจากความนำ จะอยู่ต่อจากความนำ ทำให้ความนำกับเนื้อเรื่องต่อกัน ตามปกติจะมีความยาว 1 ย่อหน้า โดยจะบอกข้อมูลหรือที่มาของข่าว

4. ส่วนเนื้อเรื่อง (body) เป็นส่วนให้รายละเอียดเสริมความนำและส่วนเชื่อม กล่าวโดยสรุป ข่าวควรมีส่วนประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 3 ส่วน ได้แก่

1. พาดหัวข่าว คือ วลี ข้อความหรือประโยคที่สรุปสาระของข่าวเป็นการดึงดูดความสนใจ
2. ความนำ คือ ประเด็นสำคัญของข่าวโดยบอกว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และทำไม
3. เนื้อเรื่อง คือ รายละเอียดของข่าวทั้งหมด

นอกจากนี้ข่าวยังควรต้องมีส่วนเสริมส่วนขยายเพื่อให้ข่าวนั้นสามารถสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและน่าสนใจ และเนื่องด้วยการวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะพาดหัวข่าวกีฬาภาษาอังกฤษ จึงขอกล่าวเฉพาะประเด็นของพาดหัวข่าว ดังต่อไปนี้

พาดหัวข่าว

พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ คือ ข้อความ ประโยค หรือวลีที่สรุปเนื้อหาสาระของข่าว ทั้งหมดเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของข่าว มีหน้าที่บอกผู้อ่านให้ทราบถึงข้อเท็จจริง และช่วยในการจัดหน้าหนังสือพิมพ์เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน พาดหัวข่าวจะมีขนาดแตกต่างกันไปตามลำดับความสำคัญของข่าวที่บรรณาธิการได้ประเมินค่าแล้ว (กฤตินี ประชาบาล, 2538, หน้า 12) ความสำคัญของพาดหัวข่าวนั้นอยู่ที่ หน้าทีและบทบาทที่มีต่อ ข่าว หนังสือพิมพ์ และผู้อ่าน การ์สและเบร์นทซ์เซน (Garst & Bertsein, 1968 อ้างถึงใน กฤตินี ประชาบาล, 2538, หน้า 12) กล่าวว่า พาดหัวข่าวมีหน้าที่เหมือนสินค้าตัวอย่างที่บรรจุไว้ในหีบห่อขนาดพิเศษและสวยสะดุดตาเพื่อดึงดูดความสนใจลูกค้าให้ทดลองใช้ หากลูกค้าพอใจในผลิตภัณฑ์ก็จะหาซื้อมาใช้ในที่สุด พาดหัวข่าวก็เช่นเดียวกัน มีหน้าที่ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วถูกต้องและน่าสนใจ หากผู้อ่านพอใจก็จะซื้อหนังสือพิมพ์และอ่านข่าวนั้น

กล่าวโดยสรุป พาดหัวข่าวคือ การใช้ประโยคหรือวลีสรุปย่อประเด็นสำคัญและเนื้อหาสาระของข่าว โดยประกอบด้วยข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ และต้องดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าข่าวเกี่ยวกับอะไร และถ้าผู้อ่านต้องการทราบรายละเอียดก็จะได้อ่านในส่วนเนื้อหาของข่าวต่อไป

วัตถุประสงค์ของพาดหัวข่าว

ฮอดจสัน (Hodgeson, 1993) ได้สรุปวัตถุประสงค์สำคัญของพาดหัวข่าว 6 ประการ คือ

1. ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามอ่านเนื้อหาข่าว คือสร้างความสนใจต่อผู้อ่าน โดยเสนอประเด็นสำคัญของข่าว เมื่อผู้อ่านสะดุดใจต่อข้อความในพาดหัวข่าวแล้ว ย่อมมีแนวโน้มอยากอ่านในรายละเอียดของข่าวว่ามีความเป็นมาอย่างไร กล่าวได้ว่าพาดหัวข่าวเป็นส่วนเชื้อเชิญให้ผู้อ่านซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นให้ได้ การเขียนพาดหัวข่าวจึงต้องมุ่งใช้คำและภาษาให้สั้น กระชับ ได้ใจความสื่อความหมายทันทีภายในเนื้อที่และเวลาจำกัด
2. สรุปประเด็นสำคัญของข่าว คือ การเขียนพาดหัวข่าวที่ดีจะช่วยประหยัดเวลาให้ผู้อ่านได้มาก ผู้อ่านจะสามารถทราบสาระสำคัญของข่าวได้ทันทีที่อ่านพาดหัวข่าว พาดหัวข่าวที่ดีจะต้องบอกสาระสำคัญของข่าวนั้น อย่างได้เรื่อง ได้ราวให้ผู้อ่านทราบอย่างรวดเร็ว เพียงแค่ชำเล็งดู ซึ่งถ้าผู้อ่านสนใจก็จะติดตามรายละเอียดของข่าวต่อไป
3. บอกลำดับความสำคัญของข่าว คือพาดหัวข่าวช่วยบอกให้ทราบว่าข่าวใดสำคัญมาก สำคัญน้อย โดยใช้ขนาดของตัวพิมพ์แตกต่างกัน จำนวนคอลัมน์ไม่เท่ากัน ข่าวที่บรรณาธิการจะพิจารณาว่ามีประเด็นสำคัญก็จะใช้ตัวอักษรใหญ่กว่าข่าวที่มีความสำคัญน้อย จึงเท่ากับเป็นการจัดลำดับความสำคัญของข่าวให้ความสะดวกในการเลือกอ่านข่าว

4. บรรยายอารมณ์ขำ คือแสดงอารมณ์ของขำผ่านทางพาดหัวขำ

5. ช่วยสร้างบุคลิกภาพของหนังสือพิมพ์ คือ ลักษณะการพาดหัวขำ การใช้ภาษา และเลือกตัวอักษรของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ มักไม่เหมือนกัน และโดยสำนวนภาษา ทำให้ผู้อ่านเกิดความคุ้นเคยกับลักษณะเฉพาะของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ในฐานะผู้อ่านจะสามารถบอกชื่อหนังสือพิมพ์ได้อย่างถูกต้อง เพียงแต่ดูลักษณะการพาดหัวขำ และการจัดหน้าของหนังสือพิมพ์เท่านั้น สิ่งเหล่านี้จึงเท่ากับเป็นสัญลักษณ์เฉพาะตัวของหนังสือพิมพ์ที่ช่วยให้ผู้อ่านมีความคุ้นเคยกับหนังสือพิมพ์ที่อ่านเป็นประจำ

6. เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดหน้าให้สวยงาม คือ การสื่อความหมายในสาระสำคัญของขำ โดยใช้ตัวอักษรขนาดต่างกัน มีส่วนช่วยให้เกิดพัฒนาการทางศิลปะการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ที่ดีและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีตัวอักษรที่ทันสมัยขึ้น

กล่าวโดยสรุป พาดหัวขำมีวัตถุประสงค์หลักสองประการ คือ เพื่อสรุปประเด็นขำ โดยเน้นข้อเท็จจริง และเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน โดยมุ่งใช้คำในพาดหัวขำให้กระชับ ได้ใจความและน่าสนใจ นอกจากนั้นยังมีวัตถุประสงค์อื่น คือ เพื่อบอกลำดับความสำคัญของขำ โดยใช้ขนาดตัวอักษรระบุ วัตถุประสงค์ในการบรรยายอารมณ์ขำผ่านทางพาดหัวขำแต่ละชิ้น วัตถุประสงค์ช่วยสร้างบุคลิกภาพของหนังสือพิมพ์ด้วยลักษณะเฉพาะตัวในการใช้ภาษา และวัตถุประสงค์ประการสุดท้าย เป็นองค์ประกอบในการจัดหน้าให้สวยงามโดยใช้ขนาด และความเข้มของตัวอักษรตามความสำคัญของขำ

หลักการพาดหัวขำ

แฮร์ริส และคณะ (Harriss et al., 1981, p. 444) ได้กล่าวถึงหลักการเขียนพาดหัวขำว่า พาดหัวขำควรครอบคลุมสาระสำคัญของขำที่ผู้อ่านอยากรู้ โดยให้ความสมบูรณ์พอ ๆ กับความน่า ควรเขียนพาดหัวขำในลักษณะที่เป็นปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล ไม่ใช่คำที่เป็นอดีตกาล ภาษาที่ใช้ควรเน้นกริยา กรรมที่แสดงถึงการกระทำมากกว่าถูกกระทำ ใช้ประโยคที่กระชับสื่อความหมายครบถ้วนและใช้ภาษาที่แสดงถึงรสนิยมนที่ดี กล่าวได้ว่าผู้มีหน้าที่เขียนพาดหัวขำต้องสรุปประเด็นสำคัญจากความน่า ซึ่งเป็นงานที่ยากและท้าทายอย่างยิ่ง ดังนั้นการเขียนพาดหัวขำที่ดีต้องอาศัยทักษะและความเชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

กล่าวโดยสรุป บรรณาธิการผู้ทำหน้าที่ตรวจตราการเขียนขำมีหน้าที่เขียนพาดหัวขำ โดยใช้ข้อมูลจากความน่าและเนื้อขำ ต้องเขียนพาดหัวขำต้องครอบคลุมประเด็นขำ และต้องเขียนพาดหัวขำในลักษณะที่เป็นปัจจุบันกาล เพราะผู้อ่านต้องการขำที่สดและทันทั่วทั้งที่ ข้อจำกัดเหล่านี้ขึ้นอยู่กับเวลาอันจำกัดและความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังสอดคล้องกับหลักการ

เขียนพาดหัวข่าวสำหรับนักหนังสือพิมพ์ (The National Council for the Training of Journalists cited in Ingrid, 1980, pp. 189-190) ต่อไปนี้

1. พาดหัวข่าวมีหน้าที่ “ขาย” ข่าว ส่วนพาดหัวข่าวรองเป็นเพียงส่วนที่แยกมาเพื่อให้ผู้อ่านได้พักสายตา และพาดหัวข่าวที่ดีต้องน่าสนใจและมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านติดตามรายละเอียดของข่าวต่อไป

2. พาดหัวข่าวมีหน้าที่สรุปประเด็นของเนื้อหาข่าว

3. พาดหัวข่าวควรใช้คำที่เป็นกรรตุวาจก (active voice) ที่แสดงการกระทำมากกว่า กรรมวาจก (passive voice) ที่แสดงการถูกกระทำ และเพื่อให้พาดหัวข่าวแสดงการกระทำ ควรมีคำกริยา มิฉะนั้นจะเป็นแค่เพียงคำหรือวลีบอกชื่อเรื่อง (Label) นอกจากนั้นควรใช้คำในรูป ปัจจุบันกาล (present tense) และอนาคตกาล (future tense)

4. พาดหัวข่าวควรช่วยรักษารูปแบบลีลาการเขียนอันเป็นเอกลักษณ์ของหนังสือพิมพ์

5. พาดหัวข่าวต้องตรงประเด็น มีเป้าหมายชัดเจน ห้ามใช้เป็นเครื่องมือของผู้อื่น

6. พาดหัวข่าวควรเขียนต่อเนื่องกันในหน้าเดียวกัน

7. ควรหลีกเลี่ยงคำศัพท์เฉพาะที่ใช้กับพาดหัวข่าว (Headline Jargon) หรือคำที่ให้ความหมายเกินจริงหรือถ้อยคำฟุ่มเฟือย เพราะจะทำให้ผู้อ่านสับสนและไม่เข้าใจ ในขณะเดียวกันควรใช้ศัพท์สั้น ให้พลัง

8. ควรเขียนพาดหัวข่าวให้มีสาระสำคัญและมีความน่าเชื่อถือ

9. ควรเขียนพาดหัวข่าวให้พอดีกับเนื้อที่ที่มีจำกัดอีกทั้งควรเลือกใช้ขนาดตัวอักษรให้พอดีกับเนื้อที่ด้วย

10. ควรเขียนพาดหัวข่าวหลักก่อนพาดหัวข่าวรอง

11. ควรหลีกเลี่ยงเครื่องหมายวรรคตอน

12. ควรระวังการใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหลายนัย ถ้อยคำเสียดสีประชดประชัน เพราะอาจถูกฟ้องร้องได้

กล่าวโดยสรุป หลักการเขียนพาดหัวข่าวนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือเนื้อที่จำกัดของหน้ากระดาษสำหรับพาดหัวข่าว และความเร่งรีบในการพาดหัวข่าวให้ทันเวลา สำหรับการเรียงพิมพ์ในขั้นต่อไป ซึ่งทำให้ผู้เขียนพาดหัวข่าวจำเป็นต้องใช้ความสามารถอย่างสูงในการใช้ภาษาอย่างกระชับ รัดกุม และครอบคลุมสาระสำคัญของประเด็นข่าวทั้งหมด โดยพาดหัวข่าวจะต้องสรุปประเด็นสำคัญทั้งหมดของข่าว และต้องให้แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข่าวเท่านั้น ห้ามใส่ความเห็นหรือข้อวินิจฉัยลงไปในพาดหัวข่าว นอกจากนั้นอักษรทุกอักษร หรือคำทุกคำในพาดหัวข่าวต้องมีความหมายชัดเจน และควรเขียนให้กระชับ สั้น ได้ใจความและสื่อความหมายครบถ้วน

วิธีการพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ

แฮร์ริสและคณะ (Harriss et al., 1981, pp. 451-455) ได้สรุปหลักปฏิบัติในการให้ข่าวสารแก่พาดหัวข่าวดังต่อไปนี้

1. พาดหัวข่าวจะต้องเป็นการสรุปหรือย่อข่าวนั้น ๆ มิใช่เพียงแต่เป็นคำหรือวลีบอกเรื่อง (label) เท่านั้น การสรุปหรือย่อข่าวทำให้ผู้อ่านได้รู้ว่าข่าวนั้นเกี่ยวกับอะไร ถ้าต้องการรู้รายละเอียดก็จะทำการอ่านข่าวต่อไป

2. พาดหัวข่าวจะต้องครอบคลุมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข่าวให้สามารถตอบคำถามต่าง ๆ ได้มากที่สุด ให้ครบถ้วนสมบูรณ์เช่นเดียวกับความนำข่าว

3. เนื้อหาของพาดหัวข่าวส่วนมากมาจากความนำข่าว แต่เมื่อต้องการเสนอข้อเท็จจริงและเนื้อหาอื่นเพิ่มเติม ซึ่งนอกเหนือไปจากสาระสำคัญที่ปรากฏในความนำ ก็อาจจะนำมาจากรายละเอียดในส่วนอื่นของเนื้อหาข่าวได้ แต่ควรเขียนเป็นพาดหัวข่าวรอง

4. กรณีที่มีพาดหัวข่าวรองควรเสนอรายละเอียด และความหมายที่ไม่ซ้ำกับพาดหัวข่าวหลัก

5. ต้องเขียนพาดหัวข่าวให้มีความหมายทำนองเดียวกับเนื้อหาข่าว ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

6. ควรเขียนพาดหัวข่าวให้มีความหมายในทางบวก กล่าวอีกนัยหนึ่ง พาดหัวข่าวควรบอกว่า “มีอะไรเกิดขึ้น” แทนที่จะบอกว่า “ไม่มีอะไรเกิดขึ้น”

7. คำที่ใช้ในพาดหัวข่าวต้องเป็นคำที่ให้ความหมายหลัก และเป็นข้อเท็จจริงของข่าว ไม่ควรใช้คำที่ให้ความหมายน้อย หรือไม่มีความหมายแต่อย่างใด และไม่ควรรใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือยหรือเกินความจำเป็น

กล่าวโดยสรุป พาดหัวข่าวจะต้องสรุปประเด็นข่าวตามข้อเท็จจริง และมีความหมายในเชิงบวก คำที่ใช้ต้องให้ความหมายหลักอันได้แก่คำกริยา และควรตัดคำที่ฟุ่มเฟือย และไม่สื่อความหมายออกจากพาดหัวข่าว

โครงสร้างภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าว (Headline Structures)

ลักษณะโครงสร้างภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าวโดยทั่วไปเป็นได้ทั้งประโยคสมบูรณ์ (complete sentence) และประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (sentence fragment) คือมีประธาน (subject) และกลุ่มกริยา (verbal) หรืออาจอยู่ในรูปวลี (phrase) แต่โดยส่วนมากพาดหัวข่าวนิยมเขียนเป็นประโยคไม่สมบูรณ์เพื่อความกระชับและเพื่อประหยัดเนื้อที่โดยไม่ถือว่าผิดไวยากรณ์ โครงสร้างภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าวมีหลายลักษณะ อินกริด (Ingrid, 1980, p. 49) ได้แบ่งประเภทของโครงสร้างภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าวเป็น 3 ประเภท คือ โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยา (Verbal Headlines)

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Nominal Headlines) และโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (Adverbial Headlines) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยา (Verbal Headlines)

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยา (Verbal Headline) คือ พาดหัวข่าวที่ประกอบด้วยอนุประโยคหลัก (main clause) หรืออนุประโยคย่อย (dependent clause) ซึ่งทำหน้าที่อย่างอนุประโยคอิสระ (ในกรณีที่ไม่ปรากฏอนุประโยคหลัก) อนุประโยคเหล่านี้จะประกอบด้วยกริยาวลี (verb phrase) หรือส่วนแห่งกริยาวลี (part of a verb phrase) ซึ่งทำหน้าที่อิสระปราศจากนามวลี (noun phrase) เช่น

Red Sox fires manager (BP 30. 3. 01)

Irishman wins (Ingrid, 1980, p. 49)

Angry Sugar blasts Campbell's claim (BP 7.1.01)

Garcia believes Woods is catchable (BP 30.12.01)

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยา (Verbal Headlines) แบ่งออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาแท้ (Finite Verbal Headlines) เป็นโครงสร้างพาดหัวข่าวที่ประกอบด้วยกริยาแท้ (finite verb) ในอนุประโยคหลัก (main clause) หรือในอนุประโยคย่อย (dependent clause) ที่ทำหน้าที่อย่างอิสระ (functioning independently) ในกรณีนี้กริยาแท้ (finite verb) คือ กริยาซึ่งทำหน้าที่เป็นกริยาหลักของพาดหัวข่าวโดยเปลี่ยนรูปตามประธาน (subject) และเปลี่ยนรูปตามกาล (tense) หรือมาลา (mood) หรือวาจก (voice) หากพาดหัวข่าวไม่ปรากฏกริยาหลักตัวอื่น ให้ถือว่ากริยา to be เป็นกริยาแท้ โดยแบ่งเป็นโครงสร้างย่อยดังต่อไปนี้

1.1 ประธาน + กริยาแท้ (S+V) :

Sir Alf quits (Ingrid, 1980, p. 49)

Macpies fly (N 7.1.01)

1.2 ประธาน + กริยาแท้ + ส่วนสมบุรณ์ของประธาน (S+V+Cs) :

Leeds are champs (Ingrid, 1980, p. 50)

Calcavecchia turns red hot (BP 7.1.01)

1.3 ประธาน + กริยาแท้ + กรรมตรง (S+V+Od) :

Labour gets the swings (Ingrid, 1980, p. 50)

Ravanelli joins Derby (BP 29.7.01)

1.4 ประธาน + กริยาแท้ + กรรมตรง + ส่วนสมบุรณ์ของกรรม (S+V+Od+Co) :

MR Wilson makes new terms for EEC entry an election issue (Ingrid, 1980, p. 50)

Masked men seize Spanish bank official in Paris (N22.4.01)

1.5 ประธาน + กริยาแท้ + กรรมรอง + กรรมตรง (S+V+Oi+Od) :

Dr Kissinger proffers Europe an apology (Ingrid, 1980, p. 50)

Webb shows Pak, Delasin her skill (BP 4.1.01)

1.6 ประธาน + กริยาแท้ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (S+V+A) :

Overseas flights may stop tomorrow (Ingrid, 1980, p. 50)

Provisional IRA man dies in Parkhurst (N 24.6.01)

1.7 ประธาน + กริยาแท้ + กรรมตรง + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์

(S+V+Od+A) :

Newsboy demands a fair deal for punter (Ingrid, 1980, p. 50)

O'Hern calls the tune in Australia (N 12.2.01)

1.8 ประธาน + กริยาแท้ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่

เชิงกริยาวิเศษณ์ (S+V+A+A) :

Duke Ellington dies at 75 in New York (Ingrid, 1980, p. 51)

Corlise midfielder apologizes for tackle on Vieira (BP 7.3.01)

หมายเหตุ พาดหัวข่าวที่ปราศจากประธานที่ทำหน้าที่เชิงคำสั่ง (Commands) ก็จัดอยู่

ในโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาแท้ (Finite Verbal Headlines) เช่นกัน

Go ghost hunting with Junior Mirrow (Ingrid, 1980, p. 51)

2. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาละกริยาช่วย (Verbal Headlines with Omitted

Auxiliary) กริยาในโครงสร้างนี้เป็นกริยาไม่แท้ (non-finite verb) ซึ่งละ be, have+be หน้ากริยา

(ในโครงสร้างนี้กริยา to be จัดเป็นกริยาช่วย) โดยที่มีภาคประธานปรากฏร่วมด้วย ส่วนกริยาไม่แท้

อาจถูกตามด้วยกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (adverbial) ดังประกอบด้วยโครงสร้างย่อย

ดังต่อไปนี้

2.1 ประธาน + กลุ่มกริยาละกริยาช่วย (S+Vn) :

Royal Security boosted (Ingrid, 1980, p. 51)

Hooper hailed (BP 11.3.01)

2.2 ประธาน + กลุ่มกริยาละกริยาช่วย + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์

(S+Vn+A) :

Girl friend quizzed by the police (Ingrid, 1980, p. 51)

Polish diplomats arrested on Mistral Express (Ingrid, 1980, p. 51)

2.3 ประธาน + กลุ่มกริยาละกริยาช่วย + กรรมตรง (S+Vn+Od) :

Milhench to face a charge (Ingrid, 1980, p. 51)

Atlentica eyeing Japanese star (N 4.4.01)

2.4 ประธาน + กลุ่มกริยาละกริยาช่วย + กรรมตรง + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยา

วิเศษณ์ (S+Vn+Od+A) :

Yard to see councillors in land deal inquiry (Ingrid, 1980, p. 53)

FA to discuss Grobbelaar court judgement with Fifa (N 8.9.01)

3. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาไม่แท้ (Non-finite Verbal Headlines) เป็นโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาไม่แท้ที่ประกอบด้วยกริยาที่อยู่ในรูปกริยาเติม -ing และกริยาช่อง 3 (participle) หรือ คุณศัพท์ (adjective) ซึ่งมี กรรม (object) หรือ กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (adverbial) ตามหลัง โครงสร้างนี้ไม่ปรากฏนามวลี (noun phrase) ที่ทำหน้าที่เป็นประธานในโครงสร้างนี้ กริยาไม่แท้ (non-finite verb) หมายถึง คำกริยาที่ไม่ได้นำมาใช้เป็นกริยาแท้หรือกริยาหลัก แม้จะมีรูปมาจากคำกริยาก็ตาม แต่กลับไปทำหน้าที่เป็น นาม (noun) คุณศัพท์ (adjective) หรือ กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (adverbial) กริยาไม่แท้เหล่านี้อยู่ในรูป infinitive คือ กริยาช่อง 1 ที่นำหน้าด้วย to อยู่ในรูป participle คือ คำที่แปลงมาจากคำกริยาโดยเป็นคำที่ไม่ต้องใช้ตามพจน์และตามบุรุษ ซึ่งได้แก่คำกริยาที่เติม -ing และ -ed นำมาใช้เป็นรูปครั้งแรกกริยาคึ่งคุณศัพท์ โดยแบ่งเป็นโครงสร้างย่อย ดังนี้

3.1 กริยาไม่แท้ (Vn) :

Uncensored (Ingrid, 1980, p. 53)

Stunning (Ingrid, 1980, p. 54)

3.2 กริยาไม่แท้ + กรรมตรง (Vn+Od) :

Protecting the royal prerogative (Ingrid, 1980, p. 54)

Making a crowning comeback (N 4.7.01)

3.3 กริยาไม่แท้ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (Vn+A) :

Facing up to the church's future (Ingrid, 1980, p. 54)

Killed on way (BP 2.3.01)

171026

448.1
N 849.1
10

3.4 กริยาไม่แท้ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยวิเศษณ์ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยวิเศษณ์ (Vn+A+A) :

Lost for words at Strasbourg (Ingrid, 1980, p. 54)

Ruling against Britain on fish (Ingrid, 1980, p. 47)

3.5 กริยาไม่แท้ + กรรมตรง + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยวิเศษณ์ (Vn+Od+A) :

Finding an ideal home for elderly (Ingrid, 1980, p. 54)

Answering terror with non-violence (BP 30.12.01)

4. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มประธานและส่วนสมบุรณ์ของประธาน (SCs-Headlines) เป็นโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยา ที่ประกอบด้วย นามวลี (noun phrase) เป็นประธาน และมี นามวลี (noun phrase) หรือวลีที่ทำหน้าที่อย่างคุณศัพท์ (adjective phrase) เป็นส่วนสมบุรณ์ของประธาน (subject complement) โดยทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ของกริยาเพื่อขยายความประธานให้ชัดเจนขึ้น (Quirk et al., 1972, p. 820 cited in Ingrid, 1980, p. 55) กล่าวได้ว่า verb be หรือ copula verb ซึ่งหมายถึงกริยาแท้ to be และกริยาอื่นที่มีความหมายแทนได้ด้วยกริยา to be เช่น appear หรือ become อาจถูกกระหว่าง นามวลีที่เป็นประธาน (subject noun phrase) และนามวลี (noun phrase) หรือ วลีที่ทำหน้าที่อย่างคุณศัพท์ (adjective phrase) ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ของประธาน

ประธาน + ส่วนสมบุรณ์ของประธาน (S+Cs) :

Purged transcripts a bestseller (Ingrid, 1980, p. 55)

De Gaulle a clever fellow, not stupid (Ingrid, 1980, p. 151)

5. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มประธาน + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยวิเศษณ์

(SA-Headlines) เป็นโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยา ที่ copula be เชื่อมค้ำระหว่าง นามวลี (noun phrase) ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานและกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยวิเศษณ์บอกสถานที่ (locative adverbial) มาขยาย

ประธาน + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยวิเศษณ์ (S+A) :

Man in the Dock (Ingrid, 1980, p. 55)

Car prices up (Ingrid, 1980, p. 55)

6. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาเชื่อมด้วยสันธาน (Coordinated Verbal Headlines)

เป็นโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาประกอบด้วยอนุประโยคหลัก 2 อนุประโยค หรือมากกว่า ซึ่งเชื่อมด้วยสันธาน (coordinate conjunction) and, or หรือ but หรือเครื่องหมาย comma (,)

Retail prices rise slows but trade gap is wider (Ingrid, 1980, p. 56)

Nine cautioned and three sent off in Cup match (Ingrid, 1980, p. 56)

สรุปโครงสร้างพาดหัวข่าวที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในเรื่องโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาที่ศึกษาในงานวิจัย ยึดตามการแบ่งโครงสร้างของ อินกริด (Ingrid, 1980, p. 54) ดังต่อไปนี้

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยา (Verbal Headlines)

1. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาแท้ (Finite Verbal Headlines)

1.1 ประธาน + กริยาแท้ (S+V)

1.2 ประธาน + กริยาแท้ + ส่วนสมบุรณ์ของประธาน (S+V+Cs)

1.3 ประธาน + กริยาแท้ + กรรมตรง (S+V+Od)

1.4 ประธาน + กริยาแท้ + กรรมตรง + ส่วนสมบุรณ์ของกรรม (S+V+Od+Co)

1.5 ประธาน + กริยาแท้ + กรรมรอง + กรรมตรง (S+V+Oi+Od)

1.6 ประธาน + กริยาแท้ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (S+V+A)

1.7 ประธาน + กริยาแท้ + กรรมตรง + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์

(S+V+Od+A)

1.8 ประธาน + กริยาแท้ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่

เชิงกริยาวิเศษณ์ (S+V+A+A)

2. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มละกริยาช่วย (Verbal Headlines with Omitted Auxiliary)

2.1 ประธาน + กลุ่มกริยาละกริยาช่วย (S+Vn)

2.2 ประธาน + กลุ่มกริยาละกริยาช่วย + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์

(S+Vn+A)

2.3 ประธาน + กลุ่มกริยาละกริยาช่วย + กรรมตรง (S+Vn+Od)

2.4 ประธาน + กลุ่มกริยาละกริยาช่วย + กรรมตรง + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยา

วิเศษณ์ (S+Vn+Od+A)

3. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาไม่แท้ (Non-Finite Verbal Headlines)

3.1 กริยาไม่แท้ (Vn)

3.2 กริยาไม่แท้ + กรรมตรง (Vn+Od)

3.3 กริยาไม่แท้ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (Vn+A)

3.4 กริยาไม่แท้ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยา

วิเศษณ์ (Vn+A+A)

3.5 กริยาไม่แท้ + กรรมตรง + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (Vn+Od+A) :

4. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มประธาน + ส่วนสมบุรณ์ของประธาน (SCs-Headlines)

– ประธาน + ส่วนสมบุรณ์ของประธาน (S+Cs)

5. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มประธาน + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์

(SA-Headlines)

- ประธาน + กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (S+A)

6. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาเชื่อมด้วยสันธาน (Coordinated Verbal Headlines)

- อนุประโยค + and, but, or + อนุประโยค (CI + and, but, or + CI)

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Nominal Headlines)

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Nominal Headline) ประกอบด้วย นามวลี (noun phrase) ซึ่ง อินกริด (Ingrid, 1980, p. 58) แบ่งเป็น โครงสร้าง ดังนี้

1. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่ปราศจากส่วนขยายคำนามหลัก (Unmodified Nominal Headlines) เป็นโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่ไม่มีคำใดมาขยายคำนามหลัก โดยอาจเป็นคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะส่วนคำนำหน้านาม (determiners) ก็ไม่จัดเป็นคำขยายเช่นกัน

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Tears (Ingrid, 1980, p. 59)

Our joy (Ingrid, 1980, p. 59)

The Letter (Ingrid, 1980, p. 59)

Mudlark Osgood (Ingrid, 1980, p. 59)

2. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายหน้าคำนามหลัก (Premodified Nominal Headlines) เป็นโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนาม ที่มีคำหรือกลุ่มคำที่แสดงความที่อยู่ข้างหน้าคำที่ถูกแต่งความ โดยแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

2.1 โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายหน้าคำนามประเภท Closed System (Closed System Premodifiers in Nominal Headlines) คือ คำที่กำหนดขอบเขตและปริมาณของคำนาม รวมทั้งคำบอกลำดับที่ คำบอกจำนวนนับ โดยมี 4 ประเภท ดังนี้

2.1.1 คำนำหน้านามโดยจะกำหนดขอบเขตและปริมาณของคำที่ถูกแต่งความ (predeterminers) ประกอบด้วยคำเหล่านี้ all, both, half... เป็นต้น

2.1.2 คำบอกลำดับที่ (ordinals) ประกอบด้วยคำเหล่านี้ first, second, next, last... เป็นต้น

2.1.3 คำบอกจำนวนนับ (cardinals) ประกอบด้วยคำเหล่านี้ one, two, three, four... เป็นต้น

2.1.4 คำบอกปริมาณ (quantifiers) ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ many, more, most, few... เป็นต้น

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

All the top soccers (Ingrid, 1980, p. 59)

A supermum's first tender touch (Ingrid, 1980, p. 60)

2.2 โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามประเภทที่มีส่วนขยายหน้าคำนามประเภท Open Class (Open Class Premodifiers in Nominal Headlines) อินกริด (Ingrid, 1980, p. 64) กล่าวว่า ในโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Nominal Headlines) จะปรากฏ นามวลีหลัก (noun phrase head) ซึ่งมีส่วนขยายชนิด open class นำหน้าคำนามหลัก อันได้แก่ นาม (noun) กริยา (verb) คุณศัพท์ (adjective) และกริยาวิเศษณ์ (adverb)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

2.2.1 सामान्यนาม (common noun)

Animal magnetism (Ingrid, 1980, p. 64)

Government decision today on forming new Administration

(Ingrid, 1980, p. 64)

2.2.2 วิสามัญนาม (proper noun)

April girl (Ingrid, 1980, p. 64)

Milhenn sensation (Ingrid, 1980, p. 64)

2.2.3 คำที่แสดงความเป็นเจ้าของโดยมีเครื่องหมาย apostrophe-s ('s) ติดอยู่กับ

คำ ๆ นั้น (noun with genitive s)

Mrs Baker's lonely life (Ingrid, 1980, p. 65)

Russia's strategic build-up at sea (Ingrid, 1980, p. 65)

2.2.4 คำนามพหูพจน์เติม s (noun with plural s)

Handcuffs plan to fly her abroad (Ingrid, 1980, p. 65)

Pensions shock for the old folk (Ingrid, 1980, p. 66)

2.2.5 คำคุณศัพท์ (adjective)

Britain's best TV guide (Ingrid, 1980, p. 66)

Hot Langer (N 7.10.01)

2.2.6 คำคุณศัพท์รูปที่มี กริยาเติม -ing (present participle)

Mounting pressure to withdraw troops (Ingrid, 1980, p. 66)

2.2.7 คำคุณศัพท์รูปที่มี กริยาช่อง 3 (past participle)

The wounded hero (Ingrid, 1980, p. 66)

2.2.8 คำขยายประเภทบุพบทวลี (prepositional noun phrase)

Over-the-wall escape at top security prison (Ingrid, 1980, p. 66)

2.2.9 ส่วนขยายที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาวิเศษณ์ (adverb)

Worst ever month for building societies (Ingrid, 1980, p. 66)

2.2.10 ส่วนขยายที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยา (verb)

Quit threat by nurses (Ingrid, 1980, p. 67)

3. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายหลังคำนามหลัก (Postmodified Nominal Headlines) เป็นโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายหรือ modifier อยู่หลังคำที่ถูกแต่งความประกอบด้วย นามวลีหลัก (noun phrase head) ซึ่งมี determiner นำหน้าและไม่มีส่วนขยายประเภท open class หรือ closed system premodifier แต่ตามด้วย อนุประโยคกริยาแท้หรือกริยาไม่แท้ (finite or non-finite verb clause) หรือบุพบทวลีที่เป็นส่วนขยาย (prepositional phrase postmodification) เคิร์คและคณะ (Quirk et al., 1972, p. 858) กล่าวว่า ส่วนขยายหลังคำนาม (Postmodifier) ได้แก่ บุพบทวลี (prepositional phrase), นิยมสัมพันธ์านุประโยค (restrictive relative clause), กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (adverbial), กลุ่มคำนามซ้อน (apposition), กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาเติม -ing และกลุ่มคำที่ขึ้นต้นคำกริยาช่อง 3 (participial phrase) และกลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาช่อง 1 ที่มี to นำหน้า (infinitive phrase) โดยกลุ่มคำหรืออนุประโยคต่อไปนี้จะวางไว้หลังนามหลักที่ถูกขยาย โดยแบ่งส่วนขยายหลังคำนามเป็นประเภท ไว้ดังนี้

3.1 นิยมสัมพันธ์านุประโยค (Restrictive Relative Clause) อนุประโยคที่ทำหน้าที่ขยายความของคำนามหลักให้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

The seats that changed (Ingrid, 1980, p. 69)

The baby who died 13 times (Ingrid, 1980, p. 69)

3.2 กลุ่มคำนามซ้อน (Apposition) กลุ่มคำที่อยู่หลังคำนามหลักทำหน้าที่อ้างอิงถึงเดียวกับคำนามหลัก (เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์, 2526, หน้า 102) ลีชและสวาทวิก (Leech & Svartvik, 1975, p. 47) กล่าวว่า apposition คือ คำซ้อนหรือนามซ้อน (noun in apposition) ได้แก่ คำที่ซ้อนเข้ามาเพื่อขยายหรืออธิบายคำนามที่อยู่ข้างหน้า

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Clash over claim that Price sisters received last rites (Ingrid, 1980, p. 69)

3.3 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาเติม -ing (Present Participle Phrase) พาดหัวข่าว โครงสร้างนี้ประกอบด้วยคำนามตามด้วยวลีที่ประกอบจาก present participle คือ คำนามที่ตามด้วย วลีนี้เป็นผู้กระทำกริยาที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน หรืออีกนัยหนึ่งคือส่วนขยายนี้ขึ้นต้นด้วย คำกริยารูป -ing ทำหน้าที่บอกการกระทำของคำนามโดยที่ส่วนขยายรูป verbal phrase นี้ไม่ได้เป็น กริยาแท้ของพาดหัวข่าว

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

The star making a sunshine spectacular

(Ingrid, 1980, p. 69)

3.4 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาช่อง 3 (Past Participle Phrase) คำที่เกิดจากกริยา ลกรูป V-ed ทำหน้าที่บอกการถูกกระทำของคำนามหลัก เป็นพาดหัวข่าวที่ประกอบด้วยคำนามที่ ตามด้วยวลีที่ประกอบจาก past participle หรืออีกนัยหนึ่งคือส่วนขยายนี้ขึ้นต้นด้วยคำกริยาช่อง 3 ทำหน้าที่บอกการกระทำของคำนามโดยที่ส่วนขยายรูป verbal phrase นี้ไม่ได้เป็นกริยาแท้ของ พาดหัวข่าว

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

American proposal to prevent scramble for money by countries affected by oil crisis

(Ingrid, 1980, p. 70)

3.5 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วย to + กริยาช่อง 1 (Infinitive Phrase) เป็นกลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วย to + V₁ ทำหน้าที่บอกการกระทำในอนาคตของคำนามหลัก เป็นพาดหัวข่าวที่ประกอบด้วย คำนามตามด้วยวลีที่ประกอบจาก infinitive ใช้บอกโครงการที่จะดำเนินในอนาคต หรืออีกนัยหนึ่ง คือ to+V₁ เป็นคำนามที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยาย

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Freedom to buy petrol in cans again

(Ingrid, 1980, p. 70)

3.6 บุรพบทวลี (Prepositional Phrase) คือ บุรพบทวลีที่ขยายคำนามหลักโดยทำ หน้าที่บอกสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่ถูกขยายหรือบอกข้อมูลของคำนามหลัก

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Arrest after Oxford clash

(Ingrid, 1980, p. 71)

Crisis in the wards

(Ingrid, 1980, p. 71)

3.7 กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ที่เป็นส่วนขยายหลังนาม (Adverbial Postmodification)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

The way ahead

(Ingrid, 1980, p. 71)

4. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายทั้งหน้าและหลังค่านามหลัก (Nominal Headlines with both Pre- and Post- Modification) เป็น โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายทั้งหน้าและหลังค่านาม

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

The critical conflict over nuclear reactor design (Ingrid, 1980, p. 61)

Your complete guide to the Eurovision song contest (Ingrid, 1980, p. 61)

5. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายเชื่อมและนามซ้อน (Coordinated and Appositional Nominal Headlines) เป็น โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่ประกอบด้วย นามวลีหลัก (noun phrase head) 2 หน่วย หรือมากกว่า โดยมีคำเชื่อม and หรือ or

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Fall guy or phony (Ingrid, 1980, p. 61)

Dr Susan and the man who came back to live (Ingrid, 1980, p. 61)

Lesley, the girl to put your shirt on (Ingrid, 1980, p. 62)

สรุปโครงสร้างพาดหัวข่าวที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในเรื่องโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่ศึกษาในงานวิจัย ยึดตามการแบ่งโครงสร้างของ อินกริด (Ingrid, 1980, p. 54) ดังนี้

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Nominal Headlines)

1. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่ปราศจากส่วนขยายค่านามหลัก (Unmodified Nominal Headlines)

2. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายหน้าค่านามหลัก (Premodified Nominal Headlines)

2.1 โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายหน้านามประเภท closed system (Closed System Premodifiers in Nominal Headlines)

2.2 โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายหน้านามประเภท openclass (Openclass Premodifiers in Nominal Headlines)

2.2.1 สามานยนาม (Common Noun)

2.2.2 วิสามานยนาม (Proper Noun)

2.2.3 นามที่แสดงความเป็นเจ้าของรูป 's (Noun with Genitive s)

2.2.4 นามพหูพจน์เติม s (Noun with Plural s)

2.2.5 คำคุณศัพท์ (Adjective)

2.2.6 คำคุณศัพท์รูปคำกริยาเติม -ing (Present Participle)

2.2.7 คำคุณศัพท์รูปคำกริยาช่อง 3 (Past Participle)

2.2.8 คำขยายประเภทบุรพทวีส (Prepositional Noun Phrase)

2.2.9 ส่วนขยายที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb)

2.2.10 ส่วนขยายที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยา (Verb)

3. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายหลังคำนามหลัก (Postmodified Nominal Headlines)

3.1 นิยมสัมพันธานุประโยค (Restrictive Relative Clause)

3.2 กลุ่มคำนามซ้อน (Apposition)

3.3 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาเติม -ing (Present Participle Phrase)

3.4 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาช่อง 3 (Past Participle Phrase)

3.5 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วย to + กริยาช่อง 1 (Infinitive Phrase)

3.6 บุรพทวีส (Prepositional Phrase)

3.7 กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (Adverbial Postmodification)

4. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีส่วนขยายทั้งหน้าและหลังคำนามหลัก (Nominal Headlines with both Pre- and Post- Modification)

5. โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มนามที่มีสันธานเชื่อมและนามซ้อน (Coordinated and Appositional Nominal Headlines)

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (Adverbial Headlines)

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ เขียวภา พุกกะคุปต์ (2539, หน้า 7) กล่าวว่า กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (adverbial) คือ กลุ่มคำใด ๆ ที่ถูกนำมาใช้อย่าง กริยาวิเศษณ์ (adverb) โดยทำหน้าที่แสดงความหมายของ กริยา (verb), คุณศัพท์ (adjective) หรือ กริยาวิเศษณ์ (adverb) ตัวอื่น

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

1. บุรพทวีส (A Prepositional Phrase)

At the kidnap gang's mercy

(Ingrid, 1980, p. 74)

แต่บางครั้ง อาจมี prepositional phrase มาขยาย เช่น

For the love of Jenny

(Ingrid, 1980, p. 74)

2. กริยาวิเศษณ์ (Adverb) ตามโครงสร้าง ต่อไปนี้

2.1 กริยาวิเศษณ์ (Adverb) ที่ตามด้วย บุรพทวีส (Prepositional Phrase) เช่น

Back with a sparkle

(Ingrid, 1980, p. 74)

2.2 กริยาวิเศษณ์ (Adverb) ที่ตามด้วย วลีที่ขึ้นต้นด้วย to + กริยาช่อง 1 (Infinitive Phrase) เช่น

How to please the farmers by MR Crabtree (Ingrid, 1980, p. 74)

2.3 กริยาวิเศษณ์ (Adverb) ที่ตามด้วยอนุประโยคที่ขึ้นต้นด้วยสันธาน (Conjunctive Clause) เช่น

Just when everyone thought the Thalidomide Affair was over (Ingrid, 1980, p. 74)

3. นามวลี (Noun Phrase) ที่ทำหน้าที่เป็น กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์บอกเวลา (Time Adverbial)

Midnight (Ingrid, 1980, p. 75)

Midnight in Ulster (Ingrid, 1980, p. 75)

สรุปโครงสร้างพาดหัวข่าวที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในเรื่องโครงสร้างพาดหัวข่าว กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ ยึดตามการแบ่งโครงสร้างของ อินกริด (Ingrid, 1980, p. 54) ดังนี้

โครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (Adverbial Headlines)

1. บุรพบทวลี (Prepositional Phrase)

2. กริยาวิเศษณ์ (Adverb) ตามด้วย

2.1 บุรพบทวลี (Prepositional Phrase)

2.2 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วย to + กริยาช่อง 1 (Infinitive Phrase)

2.3 อนุประโยคที่นำหน้าด้วยสันธาน (Conjunctive Clause)

3. นามวลี (Noun Phrase) ที่ทำหน้าที่เป็นกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์บอกเวลา (Time Adverbial)

หน้าที่ของพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ (Functional Headlines Types)

อินกริด (Ingrid, 1980, p. 82) กล่าวว่า เมื่อแบ่งพาดหัวข่าวโดยยึดโครงสร้างทางไวยากรณ์ แล้ว สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงต่อไปคือ หน้าที่ของพาดหัวข่าวแต่ละโครงสร้างว่ามีจุดประสงค์เพื่อสื่อความในหน้าที่ใด อินกริดได้แบ่งประเภทของพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษตามหน้าที่ออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. Statements มีลักษณะเชิงบอกเล่า โดยมีหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูล ซึ่งพาดหัวข่าวประเภทนี้จะบอกหัวข้อมาเท่านั้น ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันมากที่สุดและเข้าใจได้ง่ายที่สุด (กรณี ชำรงศักดิ์, 2528, หน้า 6) ควีคและคณะ (Quirk et al., 1972, p. 382) กล่าวว่าประโยคประเภทนี้มีโครงสร้างไวยากรณ์ คือ ประธานตามด้วยคำกริยา

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Autobahn bridge collapse kills nine men

(Ingrid, 1980, p. 82)

J H Vasseur suspension

(Ingrid, 1980, p. 82)

2. Questions มีลักษณะเชิงคำถาม มีหน้าที่ถามสิ่งที่ผู้ถามต้องการทราบจากผู้ตอบ เป็นการแสดงว่า ผู้รายงานยังมีข้อข้องใจเกี่ยวกับพาดหัวข่าวนั้น ๆ หรือผู้รายงานต้องการเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านให้อ่านข่าวนั้น ๆ (สมจิต เอี่ยมสุกนิมิตร, 2530, หน้า 158)

วิวัฒน์ ใจเที่ยง (2539, หน้า 79) กล่าวว่า ประโยคคำถามในพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษจะใส่เครื่องหมาย question mark (?) ท้ายประโยค เพื่อแสดงให้เห็นทราบว่าสิ่งที่กำลังพูดถึงยังเป็นข้อโต้แย้ง หรือยังไม่มีข้อยุติ และเป็นการแสดงว่าผู้เขียนพาดหัวข่าวยังมีข้อข้องใจในพาดหัวข่าวนั้น หรือต้องการเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านให้อ่านพาดหัวข่าว และข่าวนั้น พาดหัวข่าวประเภทนี้ ส่วนใหญ่ไม่ใช่ประโยคคำถามแต่เป็นประโยคบอกเล่าที่มีเครื่องหมาย question mark (?) ท้ายประโยค ในกรณีต่อไปนี้

– บอกถึงเหตุการณ์ที่อาจเป็นไปได้ในอนาคต

Oil price to rise ?

(BP 2.2.01)

New office hours ?

(BP 2.2.01)

– เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นจริงหรือความแน่นอนของพาดหัวข่าวนั้น แต่ก็ไม่ต้องการที่จะยืนยันว่าข่าวที่รายงานนั้นเป็นความจริง

Jones planned to kill Carter ?

(N, 1.9.01)

Police turned blind eye of jailbreak ?

(N, 1.9.01)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Who will take up France's burdens?

(Ingrid, 1980, p. 83)

An Olympic boycott ?

(N, 1.9.01)

Can he bring it off ?

(BP 2.2.01)

3. Commands มีลักษณะเชิงคำสั่ง ประกอบด้วยคำกริยา (Verb) ที่ใช้ในการแสดงคำสั่ง มีจุดประสงค์เพื่อให้ทำตามคำสั่ง (Leech & Svartvik, 1975, p. 145) เควิร์คและคณะ (Quirk et al., 1972, p. 382) แบ่งประเภทประโยคคำสั่ง ดังนี้

3.1 ประโยคคำสั่งไร้ประธาน (Commands without a Subject) จัดเป็นประเภทที่รู้จักโดยทั่วไปว่าประโยคประเภทนี้แตกต่างจากประโยคบอกเล่า คือไม่มีประธานและมีกริยาแท้ประเภท imperative

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Help us to find out the truth about women (Ingrid, 1980, p. 84)

Win a fabulous set of summer praise (Ingrid, 1980, p. 83)

3.2 ประโยคคำสั่งมีประธาน (Commands with a Subject) ประโยคประเภทนี้มี

สรรพนามบุรุษที่สอง (2nd Person Pronoun) you

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

You'll know for soon (N 2.2.01)

3.3 ประโยคคำสั่งมีคำว่า let (Commands with Let) แบ่งเป็น

3.3.1 คำสั่งบุรุษที่ 1 (1st Person Command) ขึ้นต้นประโยคด้วย Let ตามด้วย me (เอกพจน์) และ us (พหูพจน์)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Let's talk, says envoy (BP 3.1.01)

3.3.2 คำสั่งบุรุษที่ 3 (3rd Person Command) คือมี 3rd person ขึ้นต้นประโยคแล้วตามด้วย let

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Somebody let me out (BP 17.5.01)

3.4 ประโยคคำสั่งห้าม (Negative Commands) นิยมเติม Don't หน้ากริยาหลัก

Don't open the door

สำหรับ 1st person imperatives นิยมเติม not ไว้หลัง let

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Let us not be conditioned by any bomb scare (N 5.5.01)

3.5 แสดงการชักชวน (Persuasive Imperatives) นิยมใส่ do ไว้หน้ากริยาหลัก

Do have some more sherry

4. Exclamations มีลักษณะเชิงอุทาน จัดเป็นประโยคที่กล่าวออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด (Leech & Svartvik, 1975, p. 230) ส่วนใหญ่มี what ขึ้นต้นประโยคและมีเครื่องหมาย exclamation mark (!) เป็นเครื่องหมายที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่ตกเป็นข่าวหรือผู้เขียนพาดหัวข่าวทำให้น้ำเสียงของคำหรือข้อความดูมีน้ำหนักมากขึ้น ดูน่าตื่นเต้น น่าตกใจ สอดคล้องกับวิชา นาทอง (2530, หน้า 189) ที่กล่าวว่า ประโยคอุทานแสดงถึงอารมณ์ของผู้พูดที่มีต่อสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเพื่อแสดงภาวะดีใจ เสียใจ ตกใจ ประโยคอุทานอาจประกอบด้วย คำ ๆ เดียว กลุ่มคำ หรือประโยคที่สมบูรณ์ก็ได้

ควีร์คและคณะ (Quirk et al., 1972, pp. 406-407) กล่าวว่าไว้ว่า ประโยคอุทานทั่วไปขึ้นต้นประโยคด้วย what และ how เรียกว่า X-element แบ่งตามประเภท ดังนี้

- X-element as subject : What an enormous crowd came! (SV)
- X-element as object : What a time we've had today! (OdSVA)
- X-element as complement : How delightful her manners are! (CsSV)
- X-element as adverbial : How I used to hate geography! (ASV Od)

What a long time we've been waiting! (ASV)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

What a liberty! (Ingrid, 1980, p. 85)

Just divine! (Ingrid, 1980, p. 49)

Oh, what a lovely demo ! (Ingrid, 1980, p. 83)

จากแนวความคิดเรื่องการแบ่งโครงสร้างพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษที่เสนอข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ประเภทหน้าที่พาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ (Functional Headlines Types) คือรูปแบบประโยคของแต่ละพาดหัวข่าว ที่แสดงวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันของแต่ละพาดหัวข่าว ช่วยในการสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจ โดยผู้เขียนพาดหัวข่าวต้องเลือกใช้พาดหัวข่าวเพื่อแสดงหน้าที่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยงานวิจัยนี้ศึกษาหลักเกณฑ์การแบ่งหน้าที่พาดหัวข่าวภาษาอังกฤษของอินกริด (Ingrid, 1980) ต่อไปนี้

1. พาดหัวข่าวหน้าที่เชิงบอกเล่า (Statements)
2. พาดหัวข่าวหน้าที่เชิงคำถาม (Questions)
3. พาดหัวข่าวหน้าที่เชิงคำสั่ง (Commands)
4. พาดหัวข่าวหน้าที่เชิงอุทาน (Exclamations)

ความซับซ้อนของโครงสร้างพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ (Complexity in Headlines)

อินกริด (Ingrid, 1980, p. 87) กล่าวว่า โครงสร้างทางภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าวและหน้าที่ของพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษล้วนมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาควบคู่กัน แต่ประเด็นเรื่องความซับซ้อนของโครงสร้างพาดหัวข่าว ก็มีความสำคัญที่ต้องศึกษาเช่นกัน เพราะวัตถุประสงค์ของพาดหัวข่าวที่สำคัญที่สุดคือดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกอยากอ่านข่าวนั้น ๆ ดังนั้นพาดหัวข่าว จะต้องน่าอ่าน (Readable) และหากผู้อ่านคุ้นเคยกับโครงสร้างภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าว และพาดหัวข่าวนั้นอ่านเข้าใจได้ง่ายก็จะช่วยให้ผู้อ่านอ่านพาดหัวข่าวได้มีประสิทธิภาพและเข้าใจได้ครบถ้วนและพาดหัวข่าวนั้นก็จะมีค่าน่านอ่านสูง (High Readability) สำหรับปัจจัยที่มีผลให้โครงสร้างพาดหัวข่าวมีความซับซ้อนนั้นมีสามปัจจัย คือ

- ประเภทของอนุประโยค (Types of Clauses)
- จำนวนอนุประโยค (Number of Clauses)
- จำนวนคำขยายในพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Number of Modifying Words in Nominal

Headlines)

ประเภทของอนุประโยค (Types of Clauses)

อินกริด (Ingrid, 1980, p. 89) กล่าวว่าจำนวนอนุประโยคและประเภทของอนุประโยค (Number and Types of Clauses) มีผลต่อระดับความยากง่ายของข้อเขียนประเภทพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน กล่าวคือ พาดหัวข่าว (Headlines) แบ่งออกเป็น Simple Headlines ซึ่งประกอบด้วยอนุประโยคเพียง 1 อนุประโยค และ Complex Headlines ซึ่งประกอบด้วยอนุประโยคมากกว่า 1 อนุประโยค ซึ่งล้วนมีผลต่อระดับความยากง่ายทั้งสิ้น อินกริด (Ingrid, 1980, p. 89) ได้แบ่งประเภท พาดหัวข่าวที่มีความซับซ้อน (Complex Headlines) เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. พาดหัวข่าวที่มีมากกว่า 1 โครงสร้างประกอบเข้าด้วยกัน (Headlines with More Than One Free Structure) ในโครงสร้างประเภทนี้มี กลุ่มกริยา (verbal), กลุ่มนาม (nominal) หรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (adverbial) ประกอบเข้าด้วยกัน ซึ่งอนุประโยคแต่ละอนุประโยคล้วนเป็นอิสระโดยไม่มี subordinators, coordinators และ comma มาเชื่อม

Football : Dry moats recommended to guard pitches ประกอบด้วยโครงสร้างที่เป็น nominal + verbal + verbal

Mr Healy is Chancellor : new price minister ประกอบด้วยโครงสร้าง verbal+ nominal

2. ข้อมูลที่แหล่งข่าวให้ + แหล่งข่าวที่ถูกอ้าง (Quotation + Comment Clause) มีอนุประโยคหลัก (main clause) ที่ประกอบด้วยกรรมกริยา (transitive verb) ซึ่งต้องการข้อมูลที่แหล่งข่าวให้ (quotation) มาทำหน้าที่เป็นกรรมตรง (direct object) แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

2.1 Edited quotation + comment clause

Royal commission (is) to study (a) conflict of interests in public life, Mr Wilson says (Ingrid, 1980, p. 93)

Pressure (is) growing to bring troops home from Ulster, minister says (Ingrid, 1980, p. 93)

วงเล็บมีไว้เพื่อแสดงว่าอาจมีการละคำบางคำ ในที่นี้เป็น indirect speech

2.2 'Unedited' quotation + comment clause

(There will be) More bombs today, Yard warns (Ingrid, 1980, p. 94)

(A) 'Social contract' under Labour can save Britain, Mr Wilson says

(Ingrid, 1980, p. 94)

(It's) Unthinkable that Mr Short can remain in his post, former Labour Solicitor

General says

(Ingrid, 1980, p. 94)

ในที่นี้เปรียบเป็น direct speech

3. โครงสร้างที่มีกลุ่มกริยาเชื่อมกัน (Coordinated Structures) ประกอบด้วยโครงสร้างพาดหัวข่าวกลุ่มกริยา 2 โครงสร้างหรือมากกว่า โดยเชื่อมด้วย สันธานที่ทำหน้าที่เชื่อมกัน (coordinating conjunction) ได้แก่ and, or, but, yet, nor, so, หรือ for หรือมีเครื่องหมาย comma (,) ทำหน้าที่เช่นเดียวกันกับ coordinating conjunction

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้

Five die, 28 injured, town centres wrecked

(Ingrid, 1980, p. 95)

29 workers dead, more than 40 injured and huge area of surrounding land devastated

(Ingrid, 1980, p. 95)

4. อนุประโยคหลัก (Main Clause) + อนุประโยคย่อย (Dependent Clause)

4.1 อนุประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็นอิสระ (Dependent Clauses Functioning Independently) คือ finite verbal clause ทำหน้าที่อิสระคือมี wh-clauses มาประกอบข้างหน้า

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

How I planned the great escape

(Ingrid, 1980, p. 98)

What the well-helled playboy is wearing

(Ingrid, 1980, p. 98)

ประเภทของอนุประโยคย่อย (Types of Dependent Clauses)

4.2 อนุประโยคขยายความ (Modifying Clauses) มีหน้าที่ขยายความของนามวลี

4.2.1 นิยมสัมพันธ์านุประโยค (Restrictive Relative Clause) คือ relative clause ที่ไม่มีเครื่องหมาย comma (,) จะให้ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นเกี่ยวกับคำนาม (noun) ที่ถูกแต่งความ โดยทำหน้าที่เช่นเดียวกับคุณศัพท์ (adjective) ทุกประการ

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Terror bomb victim to wed the girl who made him walk (Ingrid, 1980, p. 99)

4.2.2 กลุ่มคำนามซ้อน (Apposition) จัดเป็นคำหรือกลุ่มคำซ้อน นามที่อยู่ข้างหน้า โดยสามารถทำหน้าที่เป็นส่วนขยายหลังนามวลี ขึ้นต้นด้วย conjunction "that" หรือบางครั้งอาจจะไวได้ เช่น

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Report that two tapes are copies is denied (Ingrid, 1980, p. 99)

4.2.3 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาเติม -ing (Present Participle Phrase)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

TV reveals five Maudling letters backing Poulson (Ingrid, 1980, p. 99)

4.2.4 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยาช่อง 3 (Past Participle Phrase)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Delhi pact frees PoWs accused of war atrocities in Bangladesh (Ingrid, 1980, p. 99)

4.2.5 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วย to+กริยาช่อง 1 (Infinitive Phrase)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Wilson reveals IRA plan to stir up Ulster blitz (Ingrid, 1980, p. 99)

4.3 อนุประโยคที่ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ (Complementary Clauses) ทำหน้าที่

เช่นเดียวกับส่วนสมบุรณ์กริยา (verb complement) ประกอบด้วย

4.3.1 ขึ้นต้นด้วย to + กริยาช่อง 1 (a To-Infinitive)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Clifftop body believed to be missing scientist (Ingrid, 1980, p. 100)

4.3.2 ขึ้นต้นด้วยกริยาที่ไม่มี to นำหน้า (a Bare Infinitive)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Greig and Knott help England recover (Ingrid, 1980, p. 100)

4.3.3 ขึ้นต้นด้วยกริยาช่อง 3 (-ed Participle)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Three hospital patients found hanged (Ingrid, 1980, p. 100)

4.3.4 ขึ้นต้นด้วยกริยาเติม -ing (-ing participle)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

'Express' to cease publishing in Glasgow (Ingrid, 1980, p. 100)

4.4 อนุประโยคกริยาวิเศษณ์ (Adverbial Clauses) ทำหน้าที่เป็นกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิง

กริยาวิเศษณ์ (adverbials) ใน อนุประโยคหลัก (main clause) ควีร์คและคณะ (Quirk et al., 1972, pp. 744-754) และ เลิศ เกษรคำ (2534, หน้า 380) กล่าวว่า adverbial clause มีหลายประเภทด้วยกัน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงอนุประโยคกริยาวิเศษณ์

อนุประโยคกริยาวิเศษณ์	คำแสดง	ตัวอย่างพาดหัวข่าว
Clause of time : คือ clause ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยาเพื่อบอกว่าการกระทำนั้นได้กระทำเมื่อใด (when an action was done)	After, as, before, once, since, till, directly(that), untill, when(ever), whilst, now (that), as long as, as soon as	– Bayern go top <u>after</u> rout of <u>Kaiserslautern</u> (N 5.5.01) – Match stopped <u>when</u> players <u>ignore</u> referee (N 2.8.01)
Clause of concession : คือ clause ที่ยอมรับว่าเหตุเป็นอย่างหนึ่ง แต่ผลที่เกิดขึ้นเป็นอีกอย่างหนึ่ง	Although, though	– No goals were scored, <u>though</u> it was an exciting game. (N 15.5.01)
Clause of purpose : คือ clause ที่บอกว่าการกระทำนั้นกระทำขึ้นเพื่อความมุ่งหมายอย่างไร	In order that, so(that) หรือนิยมขึ้นต้นด้วย infinitive	– So Mary and Dan call off <u>their fourth divorce bid</u> (N 6.9.01)
Clause of result : คือ clause ที่แสดงผลจากประโยคข้างหน้าที่ตั้งประโยค	So that	– No water <u>so that</u> firemen <u>improvised</u> (N 6.9.01)
Clause of cause or reason : คือ clause ซึ่งทำหน้าที่ขยายกริยา เพื่อบอกว่าเหตุใดจึงกระทำอาการนั้น ๆ (why an action was done)	Because, as, since	– Lara taken to hospital as car <u>clashes</u> (N 14.5.01)
Clause of manner : คือ clause ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยาเพื่อบอกว่าการกระทำนั้นได้กระทำในลักษณะอาการอย่างไร (how an action was done)	As	– M Pompidou to be buried today <u>as he wished in ceremony without pageant</u> (N 15.1.01)
Clause of place : คือ clause ซึ่งทำหน้าที่ขยายกริยาเพื่อบอกว่าการกระทำนั้นได้กระทำที่ใด (where an action was done)	Where, wherever	– They went <u>wherever they could find word</u> . (N 7.4.01)
Clause of comparison : คือ clause ที่แสดงการเปรียบเทียบ	As...as, not so...as, such...as	– Mother'd rather switch <u>than</u> <u>fight</u> (N 5.12.01)
Clause of reservation : คือ clause ที่แสดงการยกเว้น	Except that, except for the fact that	– It was a very good concert, <u>except for the fact that</u> the singing was very bad. (N 5.12.01)
Clause of condition : คือ clause ที่แสดงเงื่อนไขของกริยา	If (positive condition), unless (negative condition)	– Government must back down on pay <u>if it is to avoid defeat</u> (N 5.5.01)

4.5 นามานุประโยค หรืออนุประโยคที่ทำหน้าที่อย่างนาม (Nominal Clauses) เลิศ เกษรคำ (2534, หน้า 575) อธิบายว่า คือประโยคซึ่งแฝงหรือซ่อนอยู่ในประโยคใหญ่โดยทำหน้าที่เสมือนคำนามคำเดียวซึ่งอาจทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม ส่วนสมบุรณ์ กลุ่มนามซ้อน ประธานซ้ำ โดยนามานุประโยคเหล่านี้ขึ้นต้นประโยคด้วย that-clause, interrogative clause, -ing clause, infinitive clause ตัวอย่างเช่น

subject of a verb: When he came is not know.

Object of a verb: No one knows how he came.

Object of a preposition: We are doubtful about why he came.

Subjective complement: Killing somebody may be what he wants.

Apposition: The news that he came made us uneasy.

Repeated subject: It is doubtful that he came.

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

Labour must accept that Trade Union Bill will be alerted (Ingrid, 1980, p. 102)

Mr Heath insists that strong government is main issue (Ingrid, 1980, p. 102)

จำนวนอนุประโยค (Number of Clauses)

จำนวนอนุประโยคเป็นประเด็นหนึ่งที่ส่งผลให้พาดหัวข่าวมีความซับซ้อน ในที่นี้จะเป็นการนับจำนวนอนุประโยคในพาดหัวข่าวแต่ละโครงสร้าง

จำนวนของคำขยายในพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Number of Modifying Words in Nominal Headline)

หลังจากที่ได้ศึกษาประเภทของส่วนขยายทั้งหน้าและหลังคำนาม (Both Pre-and Post-Modification) ในพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Nominal Headlines) แล้ว ในที่นี้จะเป็นการศึกษาเรื่องจำนวนคำขยายที่ปรากฏใน ส่วนขยายทั้งหน้าและหลังนาม (Both Pre-and Post-Modification) ในพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Nominal Headlines) ซึ่งจำนวนคำขยายล้วนมีผลต่อความซับซ้อนของพาดหัวข่าว เช่น

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ

The violence that simmers below society's surface (Ingrid, 1980, p. 105)

The seats that changed (Ingrid, 1980, p. 105)

ในตัวอย่าง เป็น postmodification ชนิดเดียวกันคือ relative clause แต่ประกอบด้วยจำนวนคำที่ต่างกัน ซึ่งตัวอย่างที่ 1 จะมีความซับซ้อนมากกว่าด้วยจำนวนคำขยาย คือ 5 คำ

ตัวอย่างต่อไป noun head มี prepositional phrase 2 หน่วยมาขยาย ในตัวอย่างที่ 1 (behind the peril and to Britain) แต่ในตัวอย่างที่ 2 (of a wife's home loan) ปรากฏว่าจำนวนคำขยายมีจำนวนเท่ากัน

The facts behind the peril to Britain

(Ingrid, 1980, p. 105)

Price of a wife's home loan

(Ingrid, 1980, p. 105)

กล่าวโดยสรุปความซับซ้อนของโครงสร้างพาดหัวว่าภาษาอังกฤษที่ศึกษาในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาความซับซ้อน 3 ประเด็นต่อไปนี้

ประเภทของอนุประโยค (Types of Clauses)

1. พาดหัวข่าวที่มีมากกว่า 1 โครงสร้างประกอบเข้าด้วยกัน (Headlines with More Than One Free Structure)

2. ข้อมูลที่แหล่งข่าวให้+แหล่งข่าวที่ถูกอ้าง (Quotation + Comment Clause)

2.1 edited quotation + comment clause

2.2 unedited quotation + comment clause

3. โครงสร้างที่เชื่อมด้วยกัน (Coordinated Structures)

โครงสร้างกลุ่มกริยา + คำสันธาน + โครงสร้างกลุ่มกริยา (Verbal + Coordinate Conjunction + Verbal)

4. อนุประโยคหลัก + อนุประโยคย่อย (Main Clause + Dependent Clause)

4.1 อนุประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็นอิสระ (Dependent Clauses Functioning Independently)

ประเภทอนุประโยคย่อย (Types of Dependent Clause)

4.2 modifying clause

4.2.1 นิยมสัมพันธานุประโยค (Restrictive Relative Clause)

4.2.2 กลุ่มคำนามซ้อน (Apposition)

4.2.3 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยกริยาเติม -ing (Present Participle Phrase)

4.2.4 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วยกริยาช่อง 3 (Past Participle Phrase)

4.2.5 กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วย to + กริยาช่อง 1 (Infinitive Phrase)

4.3 complementary clause

4.3.1 ขึ้นต้นด้วย to + กริยาช่อง 1 (To-infinitive)

4.3.2 ขึ้นต้นด้วย กริยาช่อง 1 ที่ไม่มี to (Bare infinitive)

4.3.3 ขึ้นต้นด้วยกริยาช่อง 3 (Past Participle)

4.3.4 ขึ้นต้นด้วยกริยาเติม -ing (Present Participle)

4.4 อนุประโยคกริยาวิเศษณ์ (Adverbial Clause)

4.5 อนุประโยคที่ทำหน้าที่อย่างนาม (Nominal Clause)

จำนวนอนุประโยค (Number of Clauses)

จำนวนคำขยายในพาดหัวข่าวกลุ่มนาม (Number of Modifying Words in Nominal Headlines)

กล่าวโดยสรุป โครงสร้างภาษาอังกฤษในพาดหัวข่าวโดยพิจารณาตามหน้าที่ของพาดหัวข่าวและความซับซ้อนของโครงสร้างพาดหัวข่าว โดยศึกษาเปรียบเทียบพาดหัวข่าวกีฬาภาษาอังกฤษที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ประเด็นที่ศึกษาดังกล่าว ได้ยึดหลักการของอินกริด (Ingrid, 1980) เป็นกรอบแนวทางในการวิเคราะห์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ

นอกเหนือจากหลักการพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไปแล้วข้างต้น ในส่วนนี้ขอกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งสามารถนำมาใช้สนับสนุนงานวิจัยนี้ โดยส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวสาร วิธีการนำเสนอพาดหัวข่าว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาด้านการพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเพื่อนำไปค้นคว้าเพิ่มเติมโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

กรณี ชำรงศักดิ์ (2528, หน้า 1-2) ได้ทำการวิจัยภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์ โดยศึกษาลักษณะของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น โดยวิจัยข่าวในประเทศและข่าวต่างประเทศ ไม่รวมข่าวสังคม ข่าวเศรษฐกิจ และข่าวกีฬา การศึกษาและเก็บข้อมูลใช้เวลา 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 จนถึง 31 มีนาคม 2527 รวมหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 360 ฉบับ ผลของการวิจัยพบว่า

1. ภาษาอังกฤษที่ใช้พาดหัวข่าวไม่เหมือนกับภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป มีกฎการเขียนพาดหัวโดยเฉพาะ
2. ภาษาของพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ใช้หลักเกณฑ์การเขียนพาดหัวข่าว เช่นเดียวกับภาษาของพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์
3. หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นพาดหัวข่าวยาวกว่า ให้รายละเอียดและข้อมูลชัดเจนกว่าพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

สมจิต เอี่ยมสุคนิมิตร (2530, หน้า 159-161) ศึกษาโครงสร้างประโยคในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในคอลัมน์การพยากรณ์อากาศ การบรรยายภาพ บทบรรณาธิการ และข่าวประเภท ข่าวหนัก (Straight News) จากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ชื่อ คือ Bangkok Post, The Nation Review, International Herald Tribune, The Asian Wall Street Journal, The Guardian และ The New York Times โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์จำนวนชื่อฉบับละ 50 ฉบับ ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2524 ถึงเดือนพฤษภาคม 2529 จำนวนรวม 300 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า Bangkok Post, The Nation Review และ The Guardian นิยมใช้พาดหัวข่าวที่ค่อนข้างสั้น ส่วน International Herald Tribune, The Asian Wall Street Journal และ The New York Times นิยมใช้พาดหัวข่าวค่อนข้างยาว นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สรุปโครงสร้างพื้นฐานที่ปรากฏมากในพาดหัวข่าว ดังนี้

1. การใช้ประโยคสมบูรณ์ชนิดใจความเดียว (Simple Sentence) ซึ่งละเครื่องหมาย full-stop

2. มีการใช้โครงสร้าง Subject+Transitive Verb+Object+Infinitive Phrase

3. มีการใช้ประโยค Simple Sentence ที่สมบูรณ์ 2 ประโยคร่วมกัน

4. มีการใช้โครงสร้าง Introductory Phrase+,+Clause

5. มีการใช้โครงสร้าง Clause+,+Phrase

6. โครงสร้างของประโยคในหัวข่าวเมื่อมีการอ้างแหล่งข่าว (Source) และข้อมูลที่แหล่งข่าวให้ (Quotation)

6.1 Subject (=Source)+,+Clause (=Quotation)

6.2 Clause (=Quotation)+,+Verb+Subject (=Source)

6.3 Clause (=Source)+Clause (=Quotation)

7. นิยมใช้ Present Simple Tense ในพาดหัวข่าว

8. มีการใช้โครงสร้าง Subject+To+Verb/Verbal Phrase

9. มีการใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่สมบูรณ์อันเกิดจากการละ Verb To Be ที่ใช้กับ Passive Voice, Preposition, Adjective และ Continuous Tense

10. นิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่อไปนี้

10.1 Inverted Commas

10.2 Commas

10.3 Question Marks

11. มีการใช้โครงสร้าง Gerund+Noun/Noun Phrase

12. มีการใช้โครงสร้าง Clause + (Adverbial Conjunction, Subordinate Conjunction, Coordinate Conjunction) + Clause

กิตติพงษ์ ทวีวงษ์ (2537, หน้า 211) ศึกษาเปรียบเทียบระดับความยากง่ายต่อการอ่านของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น เป็นการเปรียบเทียบระดับความยากง่ายต่อการอ่านของเนื้อหา และระดับความยากง่ายต่อการอ่านระหว่างข่าวหนักและข่าวเบา โดยใช้สูตรประเมินระดับความยากง่ายต่อการอ่านของ รูดอล์ฟ เฟลซ และ โรเบิร์ต กันนิง ตัวอย่างที่นำมาศึกษานำมาจากข่าวการเมือง ธุรกิจ กีฬา บันเทิง ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2535 ถึงมิถุนายน 2536 จำนวน 199 ตัวอย่าง และ 210 ตัวอย่าง จากหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความยากง่ายต่อการอ่านของเฟลซ และดัชนีความยากง่ายของกันนิงใกล้เคียงกันมากระหว่างสองหนังสือพิมพ์ ส่วนเนื้อหาของข่าวหนักโดยเฉลี่ยยากต่อการอ่านกว่าข่าวเบาความแตกต่างมีนัยสำคัญที่ระดับต่ำกว่า .001

งานวิจัยในต่างประเทศ

โซโบทกา (Sobotka, 1951 cited in Ingrid, 1980, p. 12) ศึกษาพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารที่ตีพิมพ์ในสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา จำนวนรวม 40 ฉบับ ผู้วิจัยมุ่งความสนใจในความถี่ของคำศัพท์สั้นที่ปรากฏ เช่น jet มาจาก jet plane, sleeper มาจาก sleeping car ผู้วิจัยสรุปว่าภาษาที่ใช้ในพาดหัวข่าวแตกต่างจากหลักไวยากรณ์หลัก และคำสั้นมีส่วนสำคัญเพื่อช่วยประหยัคเนื้อที่ในพาดหัวข่าว

วอชท์เลอร์ (Wachtler, 1963 cited in Ingrid, 1980, p. 13) ศึกษาพาดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์ The Times และ Newsweek ใน 3 ประเด็น คือ คำศัพท์ที่ใช้ในพาดหัวข่าว วากยสัมพันธ์ และลีลาการพาดหัวข่าว ผู้วิจัยพบว่า บรรณาธิการของหนังสือพิมพ์อเมริกันไม่เคร่งครัดในการระบุพบท โดยเน้นความสั้น กระชับและง่ายกว่าหนังสือพิมพ์อังกฤษ นอกจากนั้นในด้านโครงสร้างคำกริยา พบว่า คำกริยาที่ลงท้ายด้วย ed ใช้แสดงอดีตกาล ส่วนใน past participle ได้มีการละ 'be' ส่วนคำกริยาที่ลงท้ายด้วย ing ปรากฏน้อย นอกจากนั้นผู้วิจัยพบว่าคำที่เป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยาจะสร้างความสับสนให้ผู้อ่าน แต่หากผู้อ่านเข้าใจบริบทก็สามารถทราบ

บริโซ (Brisau, 1969 cited in Ingrid, 1980, p. 14) ศึกษาความซับซ้อนของอนุประโยค (Clause) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างพาดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์ The Observer โดยรวบรวมจาก เฮร์เซิลล์ (Herzeele cited in Ingrid, 1980, p. 14) ผู้วิจัยพบว่า จากพาดหัวข่าวจำนวน 3,000 ชิ้น มี 264 ชิ้น ที่ประกอบด้วยอนุประโยค 2 อนุประโยคหรือมากกว่าความหมายและหน้าที่ของคำนั้น ๆ ประการสุดท้าย ผู้วิจัยศึกษาพบท 6 ชนิดที่ใช้ในพาดหัวข่าว สรุปว่า 'on' พบบ่อยที่สุด โดยใช้แทน 'of' และ 'against'

เมอร์โร (Maurer, 1972 cited in Ingrid, 1980, p. 13) ศึกษาพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในช่วง ค.ศ. 1825-1967 ผู้วิจัยแบ่งโครงสร้างพาดหัวข่าวเป็น กลุ่มกริยา และกลุ่มนาม ผลการศึกษาพบว่า 1 ใน 2 ของพาดหัวข่าวกลุ่มกริยาไม่มีกริยาแท้ประกอบ ส่วนในพาดหัวข่าวกลุ่มนาม ปรากฏกริยาไม่แท้จำพวก infinitive และ participle กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ ค.ศ. 1925 พบว่า พาดหัวข่าวหลักปรากฏโครงสร้างกลุ่มนาม 81.3% ส่วนใน พาดหัวรองปรากฏโครงสร้างกลุ่มนาม 73.8% โครงสร้างกลุ่มกริยาปรากฏใน Daily Express 38.5% ปรากฏใน Daily Mirror 40% ปรากฏใน The Times 15% และปรากฏใน The Daily Telegraph 18.2% และตั้งแต่ ค.ศ. 1925-1967 ปรากฏโครงสร้างกลุ่มกริยาเพิ่มขึ้น จาก 18.7% เป็น 61.7% โดยถ้าเทียบจาก The Times มีแนวโน้มโครงสร้าง กลุ่มกริยาปรากฏความถี่เพิ่มจาก ค.ศ. 1925 เดิมเป็น 6 เท่า

สเตรมานน์ (Straumann, 1976 cited in Ingrid, 1980, p. 11) ศึกษาและจัดประเภท พาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ จากหนังสือพิมพ์ Weekly News ตั้งแต่ฉบับประจำวันที่ 2 กันยายน ค.ศ. 1622 ซึ่งจัดเป็นพาดหัวข่าวชิ้นแรก ผู้วิจัยแบ่งประเภทพาดหัวข่าวเป็นกลุ่มที่ไม่มีกริยาประกอบอยู่ (Neutrals), กลุ่มนาม (Nominals), กลุ่มกริยา (Verbal) และ กลุ่มคำต่อท้ายกริยา (Particles) จากการวิจัยเข้าใจได้ว่า พาดหัวข่าวจัดเป็นข้อเขียนที่มีลักษณะทางภาษาศาสตร์แตกต่างจาก ไวยากรณ์หลัก

เทอร์เนอร์ (Turner, 1979 cited in Ingrid, 1980, p. 14) ศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ระดับลึกของการใช้บุพบท 'on' ของหนังสือพิมพ์ออสเตรเลียและหนังสือพิมพ์อังกฤษ ในความหมาย 'about', 'on the subject of' และ 'in relation to' พบว่า บุพบท 'on' มีจุดประสงค์ให้พาดหัวข่าว กระชับ และหนังสือพิมพ์ออสเตรเลียนิยมใช้ 'on' มากกว่าหนังสือพิมพ์อังกฤษ โดยปรากฏในความหมาย 'about' มากที่สุด

อินกริด (Ingrid, 1980) ศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์พาดหัวข่าวหน้าแรกเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์ The Times และหนังสือพิมพ์ Daily Mirror ฉบับประจำเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1974 ผู้วิจัยวิเคราะห์โครงสร้างพาดหัวข่าวโดยแบ่งออกเป็น กลุ่มกริยา (Verbal), กลุ่มนาม (Nominal) และกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เชิงกริยาวิเศษณ์ (Adverbial) รวมทั้งศึกษา ชนิดของหน้าที่พาดหัวข่าวโดยแบ่งเป็นเชิงบอกเล่า (Statements), เชิงคำถาม (Questions), เชิงคำสั่ง (Commands) และ เชิงอุทาน (Exclamations) นอกจากนั้นยังศึกษาระดับความยากง่ายต่อการอ่าน โดยศึกษาเฉพาะ จำนวนของคำและจำนวนและประเภทของอนุประโยค คำนำหน้านาม และคำกริยา ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างกลุ่มกริยาประเภทกริยาแท้ ปรากฏใน The Times ถึง 4 ใน 5 ส่วน และปรากฏใน Daily Mirror 1 ใน 2 ส่วน สำหรับประเภทโครงสร้างกลุ่มนาม พบว่า โครงสร้างประเภท pre-and post modified ปรากฏใน The Times มากกว่าใน Daily Mirror เป็น

2 เท่า (52.6% และ 23.4%) ส่วนความยากง่ายต่อการอ่านพาดหัวข่าวปรากฏว่ามีจำนวนคำโดยเฉลี่ย 7 คำ ใน The Times และ 5 คำใน Daily Mirror จำนวนอนุประโยคปรากฏใน The Times มากกว่า Daily Mirror สำหรับหน้าที่ของพาดหัวข่าวใน Daily Mirror ปรากฏหน้าที่เชิงคำถาม (Questions), เชิงคำสั่ง (Commands) และเชิงอุทาน (Exclamations) มากกว่าใน The Times

ที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นเป็นแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวม ข้อมูลประกอบการศึกษาครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าสามารถนำแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปประยุกต์ ใช้เพื่อเป็นแนวทางพื้นฐานการวิเคราะห์โครงสร้างภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาตามหน้าที่ของ พาดหัวข่าว และความซับซ้อนของโครงสร้างพาดหัวข่าว ประเด็นจำนวนอนุประโยค และประเภท อนุประโยค และจำนวนคำขยายพาดหัวข่าวกลุ่มนาม ในกรณีศึกษาเปรียบเทียบพาดหัวข่าวกีฬา ภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ต่อไป